

PECETEA A CINCEA - SUFLETELE DE SUB ALTAR

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

Tată îndurător din ceruri, Dumnezeule Atotputernic care L-ai adus pe Isus Hristos înapoi dintre cei morți și ni L-ai prezentat în aceste zile din urmă, în puterea Duhului Sfânt, Îți suntem recunoscători pentru aceste puternice vizite ale Dumnezeului nemuritor. Tată, acum ne aflăm din nou în fața unui ceas care poate schimba destinația veșnică a multor oameni.

Doamne, în timp ce ne apropiem de aceste lucruri mărețe, noi ne simțim nevrednici, deoarece Biblia spune că numai Mielul a putut lua Cartea și I-a deschis Pecețile.

O, Mielule al lui Dumnezeu, Te rugăm să vii la noi, Doamne, pentru că Tu ești marele Răscumpărător. Vino și arată-ne planul Tău de Răscumpărare care a fost ascuns de veacuri. Rupe cea de-a cincea Pecete, în seara aceasta, Tată, și descoperă-ne ce este sub Ea, ca să putem pleca de aici creștini mai buni decât suntem acum, ca să putem fi mai bine potriviți pentru sarcina care ne stă înaintea. Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin. Așezați-vă.

Bună seara, prieteni. Consider că este un mare privilegiu să fiu în seara aceasta aici, la acest mare eveniment. Eu nu cunosc nici un alt loc în care m-aș simți mai bine, decât să fiu în lucrarea Împăratului, și vă spun că dacă El nu mi-ar descoperi aceste lucruri, nu aș putea să vă spun nimic, deoarece nu încerc să folosesc gândurile mele sau ceva, ci voi spune numai cum îmi dă El. Acesta este adevărul. Eu știu că dacă nu folosesc propriile mele gânduri, Acesta vine în felul în care a venit El, iar dacă în toată viața nu a greșit niciodată, nu va fi greșit nici de data aceasta.

Noi Îi suntem foarte recunoscători pentru tot ce a făcut pentru noi, pentru mâna tare și tainică a Dumnezeului celui viu. O, ce alte lucruri mai mărețe ar putea exista, ce privilegiu am putea avea noi, oamenii, decât să Îl avem în mijlocul nostru pe Împăratul împăraților și Domnul domnilor?

Dacă am primi vizita președintelui națiunii, probabil că am suna din trâmbițe, am flutura stegulețe și am pune covoare pe care să calce el, deoarece vizita lui ar fi o mare onoare pentru orașul nostru. Dar gândiți-vă că în locul acesta umil și mic, în seara aceasta Îl avem ca Invitat pe Împăratul împăraților și Domnul domnilor, iar El nu dorește ca voi să Îi întindeți covoare, și așa mai departe. Dorința Lui este să găsească aici niște inimi smerite, cărora să le poată descoperi lucrurile bune pe care le-a păstrat pentru toți aceia care Îl iubesc.

Am auzit o mărturie și mi-ar plăcea să v-o spun și vouă. Cred că nu voi greși în ceea ce am auzit, dar dacă totuși nu voi spune chiar bine, cred că cei la care mă refer sunt în sală și mă vor putea corecta.

Zilele trecute, pe când eram încă acasă, în Arizona, am fost chemat la telefon de cineva care mi-a vorbit despre un băiețel care avea febră reumatică și mergea la inimă. Tatăl și mama copilului sunt prieteni scumpi ai mei. Mă refer la unul din diaconii de aici, la fratele Collins. Fiul său mai mic, Mike, colegul de joacă al lui Joe, era bolnav de febră reumatică la inimă, iar doctorii l-au dat acasă și le-au cerut părinților să nu îl miște deloc, să nu-și ridice capul nici măcar pentru a-i da să bea apă. Era atât de grav încât și apa i-o dădeau cu ajutorul unui pai. Totuși, părinții lui au venit la mine plini de credință și de nădejde.

Cu câteva seri în urmă, am anunțat adunări de vindecare pentru duminică, dar când am văzut că trebuie să răspundem la întrebări, am renunțat la serviciul de vindecare.

Părinții copilului erau însă foarte îngrijorați din pricina stării lui și voiau să știe dacă puteau să aducă copilul în cameră. L-au adus, iar Duhul Sfânt a venit și a spus că

băiatul este vindecat.

Crezând ceea ce a spus Duhul Sfânt, părinții l-au luat, l-au dus acasă și apoi l-au trimis la școală.

Doctorul a aflat și i-a spus mamei copilului că băiatul trebuie ținut la pat din pricina bolii pe care o are. Mama nu s-a speriat, ci i-a spus tot ce s-a întâmplat și cum a fost vindecat fiul ei. Doctorul este un bărbat credincios, printr-o denotațiune (Adventist de ziua a șaptea), și a spus:

„În cazul acesta cred că este timpul să-l consult. Îmi dați voie să fac aceasta?”

Desigur”, a răspuns sora, „este chiar foarte bine.”

A dus copilul la doctor pentru o nouă consultație. Doctorul a rămas foarte surprins când a constatat că sângele care cu puțin timp în urmă fusese atins de febra reumatică era acum pe deplin sănătos. Micuțul băiat era perfect sănătos.

Sunt aici frații Collins? Poate am spus ceva greșit. Este corect ce am spus, soră Collins? Da. În ordine. Micuțul Mike Collins are doar șase ani, iar minunea vindecării lui s-a petrecut cu aproximativ trei seri în urmă în cameră.

Oh, pentru a se realiza lucrul acesta a fost nevoie ca pe lângă oameni să mai fie prezent Cineva în camera aceea! Și acest Cineva este Atotputernicul IaHVeH, care a coborât să-și onoreze Cuvântul. Acesta este adevărul. Eu Îi sunt foarte recunoscător să aud aceasta și cred că ne bucurăm cu toții de această vindecare. Eu cred că nu sunt singurul care se bucură, ci voi toți vă bucurați pentru că acela putea fi băiatul vostru sau al meu.

Vedeți, eu am depus numai o mărturie aici, dar se poate aduce alta acolo, alta dincolo, căci ele vin de peste tot deoarece, după cum știți, slujba mea este vindecarea divină. Acum sunt aici pentru aceste Peceti și știu că mai târziu veți înțelege de ce a trebuit să fac aceasta, deși nu sunt nici învățător, nici teolog, ci am fost chemat să mă rog pentru bolnavi, și Îl iubesc pe Domnul.

Aseară v-am mărturisit despre o fetiță (i-am uitat numele)... Billy are numele părinților. Această fetiță era bolnavă de leucemie în ultimul stadiu. Era atât de grav încât nu mai putea fi hrănită pe gură, ci doar cu ajutorul perfuziilor. Era o fetiță drăguță și primea tot timpul transfuzii de sânge. Părinții ei sunt așa cum suntem cei mai mulți dintre noi, adică foarte săraci, dar sunt temători de Dumnezeu, iar Duhul Sfânt le-a văzut credința și a spus că fetița este vindecată.

Gândiți-vă că fetița era bolnavă de leucemie și ajunsese atât de rău încât nu mai putea fi hrănită decât artificial, prin perfuzii. Eu nu știu ce termeni medicali folosesc pentru boala aceasta, dar ea trebuia să fie hrănită în felul acela. Dar imediat ce s-a făcut rugăciunea pentru ea, a plâns pentru un hamburger.

Părinții ei l-au auzit pe „Așa vorbește Domnul!”, prin Duhul Sfânt. Ei sunt străini și nu au mai fost niciodată aici, dar iubita noastră pereche bătrână, fratele și sora Kidd, le-au ținut locuri, le-au spus ce să facă și la ce anume să fie atenți, iar când au plecat de aici, fetița lor și-a mâncat singură mesele în drum spre casă.

La două sau trei zile de la această întâmplare, fetița s-a dus la școală, lucru care l-a impresionat în mod deosebit pe doctor. El a examinat-o din nou și a spus: „Nu mai există nici o urmă de leucemie.” Vedeți? Aceasta este puterea Dumnezeului celui viu și Atotputernic, care în același timp a putut să curețe în mod desăvârșit tot sângele bolnavei și să pună în el o viață nouă. Circulația sângelui este viața voastră muritoare. Aș spune că acesta este un act de creație al Atotputernicului Dumnezeu, deoarece El a înlocuit în câteva momente tot sângele contaminat cu celule canceroase și care aproape o uciseseră pe fetiță, cu un sânge nou și deplin sănătos.

Aș vrea să vă mărturisesc în Numele Lui, că eu cred ceea ce s-a petrecut zilele trecute în Canionul Sabino; cred că se apropie ceasul când ramurile pierdute vor fi reasezate prin puterea glorioasă a Creatorului. Da, eu cred că dacă El a putut face să apară o veveriță, care nu exista, poate să redea și un mădular care lipsește din trupul unui bărbat sau al unei femei. El este Dumnezeu și eu Îl iubesc din toată inima.

Întorcându-mă la Peceti, vreau să vă spun că Îi mulțumesc Celui care este omniprezent, pentru că azi-dimineață nu știam nimic despre Pecetea a cincea, dar mi-a fost descoperită în același fel tainic, în timp ce mă aflam în rugăciune, cu o oră înainte de ivirea zorilor.

În aceste ultime cinci sau șase zile, eu am stat tot timpul retras într-o cameră mică și nu m-am întâlnit cu nimeni. Am ieșit numai pentru masă, pe care am luat-o împreună cu câțiva prieteni, cu fratele și sora Wood.

Eu încerc să stau drept cu acest mesaj al Pecetilor, deoarece este foarte important și cred că acesta este ceasul timpului descoperirii; timpul în care trebuie deschise Pecetele.

Aș vrea să vă notați tot ce nu înțelegeți cu privire la aceste șapte Peceti și să puneți bilețelele pe amvon. Poate fratele Neville sau un alt frate, vor pune o cutiuță aici. (Cineva spune: „Cutia este aici”). Oh, acum le văd! Aș vrea să am toate întrebările, în seara aceasta, ca să am timp să le studiez, fiindcă duminică dimineața voi încerca să răspund la ele. Vă rog să nu puneți întrebări de felul: „Care este dovada botezului cu Duhul Sfânt?” sau altceva de felul acesta, ci întrebați referitor la tema pe care o avem, căci dorința mea este ca toți să înțelegeți corect aceste Peceti.

Voi căutați-L pe Dumnezeu și spuneți: „Doamne, în seara aceasta va fi cineva acolo?”

„Da, va fi cineva cu rochie galbenă și va sta în colțul din dreapta. Când o chemați, spuneți că a făcut așa și așa și are cutare și cutare.” Apoi mergeți jos și vedeți că ea este acolo. Vedeți? Este deosebit.

Astfel, mă rog: „Doamne Isuse, descoperă-mi care este interpretarea?” Amin.

Acum să ne luăm din nou Săbiile, Cuvântul.

Eu apreciez sprijinul duhovnicesc al fratelui Neville și dragostea lui frățească. El stă aici, la spatele meu, și se roagă pentru mine și pentru voi. Apreciez și ajutorul vostru al tuturor.

Nu este posibil ca tu să atingi toate lucrurile... Pentru că poți lua numai una din aceste Peceti și s-o aduci drept în jos prin Scriptură. Vedeți? Aceasta ar lua luni și luni și tot n-ai putea s-o parcurgi toată, deoarece Pecetea Însăși leagă întreaga Scriptură, de la Geneza la Apocalipsa. Voi încerca să rămân în linia Pecetii și vă voi da câte un verset sau câte o notiță ca să puteți înțelege despre ce este vorba.

Trebuie să privesc înapoi deoarece vorbesc prin inspirație și cred că este inspirația corectă. Dacă încep să vorbesc și simt că m-am îndepărtat de subiect, mă întorc și vin înapoi ca să iau un alt loc din Biblie și astfel să clarific și mai bine lucrurile.

Prin harul lui Dumnezeu, în seara aceasta urmează să studiem Pecetea a cincea. Această Pecete este una scurtă, dar este mai lungă decât cealaltă. Cei patru călăreți au avut câte două versete fiecare, în timp ce Pecetea a cincea are trei versete și ne este prezentată în capitolul 6 începând de la versetul 9.

S-ar putea ca aici să fie străini care nu au auzit ce s-a spus despre cei patru călăreți de pe cai... Acesta este motivul pentru care m-am întors de fiecare dată și am repetat, astfel ca oamenii să poată înțelege despre ce este vorba. Dacă totuși

este ceva ce nu puteți înțelege, încercați să vă procurați banda înregistrată și ascultați-o încă o dată, căci sunt sigur că va fi o binecuvântare pentru voi. Eu am primit, și sper că veți primi și voi.

Acum haideți să citim Pecetea a cincea, Apocalipsa 6.9-11:

Când a rupt Mielul pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră uciși din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei pe care o ținuseră.

Ei strigau cu glas tare și ziceau: „Până când Stăpâne Doamne, Tu, care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?”

Fiecăruia din ei, i s-a dat o haină albă și li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme, până când se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor care trebuie să fie omorâți ca și ei.”

Această Pecete este încă o taină. Acum aș vrea să le spun celor care vor asculta aceste benzi, clericilor și învățătorilor care sunt prezenți aici, și care au o vedere deosebită despre Aceasta; și eu am văzut-o altfel. Dar acum o iau prin inspirație, iar ea mi-a schimbat complet vederea despre Ea. Înțelegeți?

Așa cum vedeți și voi, descoperirea acestor Peceti aduce Epocile bisericii și Scripturile împreună, și o leagă sus. Vedeți? Acesta este unul din motivele pentru care cred că Aceasta vine de la Dumnezeu.

Mă gândesc că uneori noi depindem de ceea ce spune vreun mare învățător despre Aceasta. Vedeți? Aceasta este în ordine. Eu nu-l condamn pe învățătorul acela, sub nici o formă. Nu condamn pe nimeni, ci condamn doar păcatul,

necredința; în rest, pe nimeni.

Unii oameni îmi spun: „Tu condamnă organizația.” Nu, eu nu condamn oamenii, ci condamn sistemele organizate. Nu condamn oamenii de acolo, grupul de oameni care formează organizația, ci sistemul care îi stăpânește, aceasta condamn atât la catolici, cât și la protestanți. Doamne! Eu am...

Adevărul este că unii dintre cei mai buni prieteni ai mei sunt catolici. Vă dați seama... Mai mult, noi nu am fi reușit să construim acest tabernacol dar un Romano-catolic s-a ridicat în picioare în tribunal și a stat pentru mine așa cum nu ar face nimeni. Acesta este adevărul.

El mi-a spus: „Băiete, nimeni nu va strica acest locaș!” și într-adevăr așa a fost.

Unii spuneau: „Bine, dar biserica aceea este prea mare și nu sunt decât optzeci de oameni în ea!” El a spus însă: „Biserica aceea va rămâne acolo, pentru că îl cunosc bine pe păstor. Ceilalți puteți adăuga la ea, ei de ce nu ar putea?” Vedeți, un romano-catolic, un bun prieten al meu. Da, domnule.

Poate că în seara aceasta se află printre noi și un tânăr catolic care îmi este un prieten adevărat. El avea un magazin de fierărie, iar într-o zi mi-a spus:

„Billy, știu că nu ești de acord cu sistemul nostru religios, dar vreau să-ți spun că Dumnezeu a ascultat rugăciunile pentru noi și cred că dacă vreodată vei ajunge în neazuri, fiecare catolic din țară va fi gata să te ajute,” după care a adăugat: „Fiecare își duce crucea-n spate.” Vă spun exact cum a spus el, deoarece catolicii cred că creștinii timpurii au purtat cruci pe spate. Noi știm aceasta din istorie. Ei pretind că sunt creștinii timpurii, dar sistemul i-a deviat de pe cale.

Vedeți? Oamenii, catolici, evrei sau orice sunt ei, sunt ființe umane care se trag din

același pom din care ne tragem și noi. Înțelegeți? Acesta este adevărul. Ei sunt oameni ca și noi: mănâncă, iubesc, beau, dorm și fac toate celelalte lucruri ca orice alt om, de aceea noi nu trebuie să-i condamnăm niciodată ca indivizi.

Ca lucrător, eu trebuie să lovesc șarpele care îi mușcă pe acești oameni. Eu nici măcar... Eu nu aș face aceasta, dacă nu aș avea o însărcinare de la Dumnezeu, dar așa sunt dator să-o fac, fiindcă trebuie să fiu credincios și devotat Adevărului.

Dar dacă vine la mine un catolic, un evreu, mahomedan, grec, ortodox sau orice altceva ar fi el, eu mă voi ruga pentru acel om la fel de sincer ca pentru orice frate sau soră din biserica mea. Acesta este adevărul. Voi face aceasta pentru că el este o ființă umană. Eu m-am rugat pentru budiști, sikhiști, jainiști, mahomedani, într-un cuvânt, m-am rugat pentru oameni din orice religie. Nu i-am întrebat niciodată de care biserică aparțin, deoarece sunt ființe umane și doresc să se facă bine; doresc să aibă o viață mai ușoară de-a lungul drumului.

Știu că în sală se află cel puțin doi sau trei învățați adevărați. Ei sunt deștepți și citesc din doctrinele altor oameni despre acest subiect, de aceea vreau să știu că intenția mea nu este să îi contrazic pe acești oameni, ci exprim numai ceea ce îmi arată Domnul. Aceasta este tot ce am eu.

Noi nu vrem să ne gândim niciodată că o spălătoreasă sau un agricultor nu au putut primi o descoperire de la Dumnezeu pentru că sunt oameni de jos, deoarece Dumnezeu Se descoperă tocmai în simplitate. Noi am vorbit duminică despre cum Se descoperă El în simplitate. Aceasta Îl face de fapt atât de măreț.

Lăsați-mă să repet doar pentru un minut. Ceea ce Îl face pe Dumnezeu atât de măreț, este faptul că Se poate face atât de simplu. Aceasta este ceea ce Îl face mare. El este mare, dar Se poate descoperi într-o formă atât de simplă încât înțelepții lumii nu Îl pot vedea. Ei nu Îl pot vedea tocmai pentru că Se face prea simplu. Tocmai aceasta este taina descoperirii lui Isus Hristos. Înțelegeți?... Nu există nimic mai măreț decât Dumnezeu, dar în același timp nu există nimeni care

să se poată face atât de simplu cum se face El. Vedeți, aceasta Îl face pe El măreț. Vedeți?

Un om poate deveni mai mare în funcție, apoi să se oprească lângă tine și să zică: „Ce mai faci?”, sau ceva de felul acesta, dar el nu se poate face mic. El este un om și nu se poate face mic. Ei nu se pot coborî, dar calea în sus este în jos, în Dumnezeu. Da.

Înțelepții lumii încearcă să Îl găsească pe Dumnezeu prin înțelepciunea lor, dar prin aceasta se îndepărtează tot mai mult de El. Dacă începi să explici ceva prin matematică sau prin altceva, țineți minte că El a spus în Isaia 35.8 că totul este atât de simplu încât chiar și cei neînvățați vor înțelege, iar cei fără minte nu se vor putea rătăci.

Cei înțelepți se încurcă prin înțelepciunea lor, și merg tot mai departe de El prin faptul că încearcă să Îl găsească prin înțelepciune. Să nu uitați aceasta! Aceasta va fi pe bandă, vedeți? În înțelepciunea lor, cei înțelepți se duc atât de departe încercând să-L afle, încât Îl omit. Vedeți, dacă ar fi destul de mari dar să fie destul de simpli, ar putea să-L găsească. Dacă tu ești destul de mare, ca să devii destul de simplu! Vedeți? Voi știți că acesta este Adevărul.

Eu am mers în birourile multor oameni care erau într-adevăr oameni mari: împărați, demnitari, monarhi. Ei sunt cu adevărat oameni mari. Apoi, am mers în locuri unde un om avea un singur schimb de haine, un lucrător care s-a contrazis foarte mult cu mine. Te-ai gândi că lumea nu ar putea funcționa fără el, vedeți, dar era doar un înfumurat. Dar un om cu adevărat mare se pleacă și încearcă să te facă să te gândești că tu ești omul mare. Înțelegeți? Vedeți, el se poate smeri pe sine.

Dumnezeu este atât de mare încât Se poate smeri pe Sine atât de mult cum nu poate să se coboare nici o ființă umană.

Dar ce fac oamenii? Trimit tinerii la școală ca să obțină un titlu de Licență în Arte și se gândesc că în felul acesta Îl vor găsi pe Dumnezeu. Ei încearcă să Îl găsească printr-o terminologie teologică, prin programe educaționale, prin programe organizaționale, și prin alte lucruri de felul acesta, dar Dumnezeu nu este în așa ceva. Adevărul este că voi vă luptați în vânt și vă îndepărtați tot mai mult de El.

Dacă ar fi destul de mari ca să fie destul de simpli, L-ar găsi în simplitate pentru că acolo Se ascunde El, dar cât timp merg pe calea înțelepciunii omenești se îndepărtează tot mai mult de Dumnezeu.

Dați-mi voie să fiu mai explicit ca să puteți înțelege ce vreau să spun. Atâta timp cât încercați să Îl găsiți pe Dumnezeu prin înțelepciune, așa cum s-a întâmplat în grădina Eden, în zilele lui Moise, în zilele lui Noe, în zilele lui Ioan și ale lui Hristos, în zilele apostolilor și până astăzi, vă veți îndepărta tot mai mult de El. Voi încercați să Îl găsiți pe Dumnezeu prin înțelepciune, dar nu aceasta este calea prin care Îl puteți găsi, ci trebuie să faceți un singur lucru: să Îl credeți. Înțelegeți? Nu încercați să înțelegeți, ci credeți pur și simplu.

Eu, de exemplu, nu pot înțelege o mulțime de lucruri. Astfel, nu pot înțelege de ce acești bărbați care stau aici și sunt de aceeași vârstă cu mine, au păr pe cap în timp ce eu sunt chel. Eu nu pot înțelege aceasta. Mi s-a spus că este de vină lipsa de calciu, dar unghiile îmi cresc foarte repede. Vedeți, eu nu pot înțelege aceasta. Așa cum este vechea zicală: „O vacă neagră paște iarbă verde și dă lapte alb din care se face unt gălbui.” Eu nu pot înțelege și nu pot explica cum este posibil acest lucru.

Nu pot explica nici cum este posibil ca doi crini sau două flori să aibă culori diferite, una roșie și cealaltă galbenă, una maro și una albastră, deși fac parte din aceeași specie. Nu pot înțelege aceasta pentru că toate sunt încălzite de același soare și udate de aceeași ploaie. De unde vine culoarea lor? Vedeți? Noi nu putem explica aceste lucruri dar trebuie să le acceptăm.

Aș vrea ca un om de știință sau un teolog să vină și să îmi explice cum stă Pământul pe orbită. Aș vrea să-mi aruncați științific o minge în aer, și în același timp să facă o mișcare de rotație și una de revoluție. Voi nu ați putea s-o faceți.

Totuși Pământul este așezat atât de perfect în timp, încât oamenii de știință pot spune cu exactitate de un minut ora la care va avea loc o eclipsă de soare peste douăzeci de ani. Vedeți, planetele nu au ceas și nici o mașinărie desăvârșită care să le plaseze și cu toate acestea se mișcă atât de exact. Ce s-ar întâmpla dacă Pământul s-ar înclina în spate sau dacă s-ar îndrepta puțin? Te faci de râs dacă te oprești la asemenea gânduri, nu-i așa?

Să nu încercați deci, să Îl înțelegeți pe Dumnezeu prin propria voastră înțelepciune, ci credeți pur și simplu ceea ce spune El. Cu cât vei fi mai smerit, iată-te acolo, vei afla Aceasta. Eu sunt atât de mulțumitor pentru aceasta, mulțumitor că El este, și S-a făcut pe Sine simplu.

Dar să începem cu Pecetea a cincea:

Apocalipsa 6.9: „Când a rupt Mielul Pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră uciși din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturisirii pe care o ținuseră.”

Observați că aici nu se menționează nici o faptură vie care să anunțe Pecetea a cincea. Noi am întâlnit cele patru fături vii în prima Pecete, în a doua, a treia și a patra Pecete, dar aici nu mai este niciuna. Vedeți?

Haideți să recitim puțin primele patru Peceți:

v. 7: „Când a rupt Mielul pecetea a patra, am auzit glasul făpturii a patra zicând: „Vino și vezi!”

v. 5: „Când a rupt Mielul pecetea a treia, am auzit glasul făpturii a patra zicând: „Vino și vezi!”

v.3: „Când a rupt Mielul pecetea a doua, am auzit pe a doua făptură vie zicând: „Vino și vezi!”

v. 1: „Când a rupt Mielul cea dintâi din cele șapte peceteți... am auzit pe una din cele patru făpturi vie zicând: „Vino și vezi!”

Dar aici, în Pecetea a cincea, nu există nicio făptură vie, Animal, ci doar se spune: „Când a rupt Mielul pecetea a cincea, am văzut sub altar...”

Foarte repede! Noi știm că Animalul reprezintă o putere, dar aici nu avem nici o Făptură vie.

Din studiul Apocalipsei am putut vedea cum arătau cele patru făpturi vie: prima un leu; a doua era un bou; a treia era un om, iar a patra era un vultur. În epocile Bisericii am văzut că ele reprezentau patru puteri care erau adunate în jurul Faptelor Apostolilor, exact așa cum a fost la Cortul Întâlnirii din pustie. Voi înțelegeți aceste lucruri, de aceea nu mă voi mai opri la ele. Noi am desenat aici și am arătat exact! Aceste făpturi priveau la Miel și la Cuvânt, ca să Îl împlinescă, așa cum a fost Chivotul legământului în locul preasfânt din Cort.

Noi am arătat toate acestea prin culorile de seminție din Israel, și prin... Câți ați auzit cele șapte epoci ale Bisericii? Mă gândesc că majoritatea, două treimi dintre voi.

Observați faptul că natura Animalului era exact stindardul seminției, cele douăsprezece seminții erau așezate pe patru rânduri și pe fiecare parte erau așezate câte trei seminții. Și cele patru Făpturi vie stăteau și priveau spre aceste

seminții.

În Vechiul Legământ ele erau păzitoarele Chivotului legământului, iar când am mers și am luat Evangheliile, arată exact la fel. Apoi, aflăm că în Noul Legământ, cel al Bisericii nou-testamentale, reprezentarea lor pe pământ este Duhul Sfânt. Sângele a trimis înapoi Duhul Sfânt, iar cele patru Făpturi vii sunt reprezentate exact prin cele patru Evanghelii. Noi aflăm aceleași naturi, iar dacă le luăm și le aducem la fiecare dintre cele patru Evanghelii, este exact. Una a vorbit către leu, cealaltă către bou, cealaltă... Cele patru Evanghelii! Cele patru Evanghelii sunt protecția Duhului Sfânt. Amin.

Eu m-am întrebat întotdeauna... Îmi amintesc că în urmă cu șase ani am auzit un om mare care a spus că Faptele Apostolilor sunt numai cadrul. Eu am auzit spunându-se de multe ori aceasta, dar să auzi un om cu statutul lui, un predicator, un învățător care a scris multe cărți renumite citite de oamenii de pretutindeni, să spună că Faptele Apostolilor nu sunt importante pentru învățarea Bisericii, când Faptele Apostolilor sunt tocmai temelia acesteia, nu cadrul. Temelia! Biblia spune că Temelia lui Dumnezeu „*este zidită pe Învățătura apostolilor.*” Corect, Hristos, Capul, Piatra unghiulară.”

Când acest om a stat acolo și a făcut această afirmație, am simțit că mi se oprește inima, și mi-am zis: „Nu-i de mirare!” Păi, eu văd acum în Peciți, dar aceasta nu era descoperit. Aceasta-i tot. Vedeți?

Vedeți, ei stăteau acolo și spuneau ceva. Observați, ei păzesc.

Și acum, când ajungem la Matei 28.19 și trecem prin acest subiect, Matei reprezintă Leul, înțelegem foarte clar de ce au botezat ucenicii în Numele lui Isus Hristos. El stă acolo cu acest verset ca să păzească Adevărul sacru al botezului în Numele lui Isus Hristos. În ordine. Păi, eu deviez acum la epocile bisericii.

Observați. Când venim la Pecetea a cincea, acolo nu mai apare nici un călăreț și nici o Făptură care să anunțe. Mielul a deschis Pecetea, iar Ioan a văzut-o. Acolo nu mai este nimeni care să spună: „Vino și vezi!” Nu mai este nici o putere a Făpturii vii.

Nici în Pecetea a șasea nu mai este nici o Făptură care s-o anunțe. Nici în Pecetea a șaptea nu este nicio Făptură s-o anunțe. Vedeți, nu o face nimeni. Vedeți... După Pecetea a patra nu mai este nici o Făptură care să facă anunțul: în Pecetea a cincea, a șasea sau a șaptea.

Observați. Eu iubesc aceasta. În timpurile călărețului celor patru cai diferiți – rețineți că era unul și același călăreț, apărea de fiecare dată o Făptură care anunța puterea. De fiecare dată când călărețul a încălecat alt cal și a venit înainte să călărească, o altfel de Făptură a pășit în față și a făcut anunțul. „Aceasta este o taină mare.” Vedeți? „Aceasta este taina.” De ce? Anunța taina.

De ce aici, la Pecetea a Cincea, nu există niciuna să anunțe Aceasta? Pentru că potrivit descoperirii pe care mi-a dat-o Domnul Isus azi-dimineață devreme, taina epocilor Bisericii este deja încheiată în timpul acesta. Taina despre antihrist este deja descoperită la timpul acesta. Noi știm că Anticristul și-a luat ultimul cal, calul gălbui, format prin amestecul mai multor culori, și călărește până la capăt în pierzare.

Noi vom lua aceasta la Trâmbițe și așa mai departe, când învățăm aceasta. Aș merge la aceasta acum, dar ne îndepărtăm din nou de subiect.

Acesta este motivul pentru care nu mai apare niciunul acolo. Noi știm că tot ce este scris are o bază. Voi vă amintiți că la început am spus că nu poate exista nimic fără un motiv. Vă amintiți micuța picătură de cerneală? Vedeți? Voi trebuie să găsiți motivul. Acolo este un motiv pentru care ei nu trebuiau să aibă o Făptură sau o putere, care să anunțe că se rupe această Pecete. Numai Dumnezeu poate descoperi de ce, aceasta-i tot, deoarece totul este în El.

Din câte înțeleg eu, motivul pentru care El descoperă Aceasta, este pentru că taina Cărții Răscumpărării este încheiată și anticristul este descoperit; la timpul acela, Biserica este dusă, pentru că aceste lucruri nu se întâmplă în epoca Bisericii. Deloc. Acesta este adevărul.

Ele sunt departe de epoca bisericii. Biserica este categoric Răpită la timpul acela. Biserica merge sus în capitolul 4 din Apocalipsa, și nu se întoarce până când vine înapoi cu Împăratul Ei, în capitolul 19. Însă aceste Peciți descoperă ce a fost, ce este și ce va fi. Înțelegeți? Astfel, prin aceste Peciți, am putut vedea ce a fost hotărât pentru epoca bisericii și ce se va întâmpla după aceea.

Cele patru stadii ale călărețului au fost deja descoperite (în primele patru Peciți), de aceea nu mai este nevoie de nimeni ca să facă anunțul.

În primele patru Peciți erau patru Făpturi vii ale lui Dumnezeu care anunțau călărețul și calul pe care urma să călărească. Aceste patru Animale sunt patru puteri, deoarece noi știm că în limbajul biblic animalul simbolizează o putere. Să privim mai îndeaproape aceste lucruri. Cele patru Animale, reprezintă o putere printre oameni.

Noi știm că și Daniel a văzut aceste lucruri. Astfel, el a văzut că se va ridica o anumită națiune care era simbolizată printr-un urs care ținea în gură trei coaste, un simbol. Apoi a văzut ridicându-se o altă putere, un țap, care simboliza și el ceva. După aceea a apărut o altă putere, un leopard cu mai multe capete. Acesta reprezenta o anumită împărăție. Apoi a văzut ridicându-se un leu mare care a strivit rămășița. Aceasta a reprezentat o putere cu totul diferită. Nebucadnețar a avut un vis, iar Dumnezeu i-a arătat lui Daniel într-o vedenie, ceea ce visase împăratul și i-a spus și însemnătatea fiecărui simbol, vedenia fiind exact ca visul.

Amin! Iuh! Oh! (Fratele Branham bate din palme o dată). Ce s-a întâmplat înainte ca noi să plecăm de aici? Înțelegeți? Păi, au venit șase visuri drepte exact cu vedenia. Amin. Vedeți? Un vis interpretat este o vedenie. Vedeniile vin când ești

treaz, dar pentru că sunt persoane care nu pot avea vedenii, Dumnezeu lucrează în subconștientul lor vorbindu-le prin vise. El a promis că în zilele din urmă, El îi va vizita pe oameni în vise și în vedenii. Vedeți?

Deci, vedenia vine atunci când omul este treaz, prin ea descoperindu-se anumite lucruri care au fost, care sunt în prezent sau care urmează să vină, iar tu le spui întocmai cum ai văzut.

Visul însă vine atunci când dormi, când cele cinci simțuri sunt inactive, iar tu ești într-o stare de subconștient. Atunci visezi ceva iar când tu vii înapoi, îți amintești unde ai fost. Înțelegeți? Acesta este subconștientul tău. Asemenea lucruri poți să îți le amintești toată viața.

Așa cum obișnuia să spună kongresmenul Upshaw: „Tu nu poți să fii ceva ce nu ești!” Acesta este adevărul perfect.

Vedeți? Dacă ai fost născut un văzător, vei vedea vedenii. În cazul acesta este nevoie ca subconștientul și conștientul tău să fie legate împreună. Înțelegeți? În felul acesta puteți trece de la conștient (de la realitate) la subconștient (la desfășurarea vedeniei) fără să dormiți, dar tu nu poți face aceasta când vrei.

Darurile și chemarea sunt hotărâte de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii și Biblia spune că sunt date fără pocăință. Înțelegeți? Ele sunt rânduite înainte de întemeierea lumii. Vedeți?

Deci, fiarele din cartea lui Daniel simbolizează puteri care s-au ridicat dintre oameni, iar în viziunile lui Ioan am văzut că acestea erau puteri, națiuni care s-au ridicat. Așa apar Statele Unite ca un miel, în Apocalipsa 13, și dacă doriți să știți mai mult, aici ni se vorbește despre puterea fizică.

Dar Animalul reprezintă și o putere sfântă. Ați știut aceasta? Observați-o pe Rebeca. Atunci când Eliezer, slujitorul lui Avraam, s-a dus s-o ia pe Rebeca pentru Isaac, el a pus-o pe o cămilă; ea a călărit chiar cămila pe care a adăpat-o, ca să întâlnească pe mirele ei nevăzut. Vedeți, exact animalul pe care l-a adăpat, a dus-o în căminul ei viitor, la soțul ei.

Același lucru se întâmplă astăzi spiritual. Tocmai lucrul pe care Îl udă Biserica este Sămânța, Sămânța Cuvântului. Acesta este tocmai Cuvântul care devine viu și ne duce la Mirele nostru nevăzut. Înțelegeți? Înțelegeți?

Priviți cât este de desăvârșit! Isaac a părăsit casa și era pe câmp, departe de casa lui, când l-a văzut Rebeca, iar Biserica Îl întâlnește pe Hristos în aer, și El o duce înapoi în Casă, în Casa Tatălui, unde sunt pregătite palatele. Isaac a luat-o pe Rebeca în același fel.

Observați că între cei doi a fost o dragoste la prima vedere. Oh, Doamne, ea a alergat să-l întâlnească. Acesta este și felul în care Îl va întâlni Biserica pe Hristos, în aer, și va fi pentru totdeauna cu El.

Acum să ne întoarcem la tema noastră. În termenii Bibliei, aceste Animale sunt puteri. Observați. Notați-vă aceasta.

Observați că Diavolul a avut patru animale, patru cai, ale căror culori au fost schimbate de fiecare dată când au pășit într-o altă lucrare, culoarea celui de-al patrulea cal fiind obținută prin amestecarea culorilor primilor trei cai: calul alb, calul roșu și calul negru. Și noi am văzut că fiecare din aceia era un stagiul al slujbei lui, un stagiul al bisericii timpurii care s-a format într-o denomi-națiune, la Niceea. Observați! Originalul este Biserica de la Rusalii peste care s-a revărsat Duhul Sfânt. Duhul antihrist s-a strecurat înăuntru și a format o organizație, după care a dat naștere și la câteva fiice organizație. Schimbându-și de trei ori puterea, el le-a pus într-una și a făcut un cal gălbui. Apoi li s-a dat un nume, Moarte, și l-a călărit în pierzare. Este cât se poate de simplu. Deci el a primit acest cal, și îl

călărește.

Acum priviți. Cum și-a început antihristul lucrarea? Pe un cal alb. Păi, părea cât se poate de nevinovat, doar o învățătură în biserică. Ei voiau o unitate, dar unitatea voastră este cu Hristos. Ei voiau însă o unitate omenească. Nu suportau unitatea Duhului, ci au vrut să obțină...

Voi știți că uneori se ridică în biserică clici mici. Voi păstorii, știți aceasta. Vedeți? Ei spun: „Păsări cu aceleași pene.” Dar dacă suntem născuți din nou, fraților, știm că așa ceva nu este corect. Categorie, nu!

Dacă vedem ceva greșit în frații noștri, să ne rugăm neîncetat pentru ei, să-i aducem înaintea lui Dumnezeu și să-i iubim până când îi aducem drept în Prezența lui Dumnezeu. Vedeți? Aceasta este felul corect s-o facem.

Voi știți că Isus a spus: „Acolo vor fi și buruieni, dar să nu le smulgeți, pentru că veți smulge și grâul cu ele.” Vedeți? „Lăsați-le în pace.” El face separarea când vine timpul. Vedeți? Până atunci, lăsați-le să crească împreună.

Observați! Când a pornit prima Făptura vie, a pornit și antihristul călare pe un animal, puterea sa.

Oh, îmi place aceasta! Mă simt bine și sunt copleșit de aceste descoperiri pe care le-am primit în prezența Stâlpului de Foc care a venit în cameră. Oh, fraților! Cu toate că L-am văzut din vremea când eram doar un copil, întotdeauna când se apropie de mine, mă copleșește. Prezența Lui mă aduce într-o stare de inconștientă. Tu nu te obișnuiești niciodată cu Acesta, nu poți. Este prea sfântă.

Acum observați. În timp ce antihristul a mers în lucrarea lui, pe un animal, Dumnezeu a trimis tot un Animal ca să îl înfrunte. Vedeți? De fiecare dată când

antihristul a călărit calul său, care arăta slujba în care era, Dumnezeu a trimis Animalul Lui (o făptură vie), să își anunțe lupta cu acesta.

Scriptura spune: „*Când vrăjmașul vine înăuntru ca o revărsare, Duhul lui Dumnezeu ridică un apărător împotriva lui.*” Astfel, când vrăjmașul s-a ridicat ca un antihrist, Dumnezeu a trimis împotriva lui un anumit fel de putere care să-l înfrunte. Apoi, când a urcat pe calul roșu, o altă culoare, o altă putere, o altă slujbă, Dumnezeu a trimis o altă putere a Sa ca să-l combată, să-și țină Biserica.

Când antihristul a încălecat al treilea cal, Dumnezeu a trimis împotriva lui a treia Făptură; iar când antihristul a încălecat al patrulea cal, Dumnezeu a trimis cea de-a patra Făptură. Cu aceasta, Epocile bisericii s-au sfârșit și la fel lucrarea antihristului. Vedeți cât este de desăvârșit totul?

Deci, diavolul a schimbat patru fiare, care arată ce putere a descoperit el la lume, și cum au sfârșit pe acest cal gălbui, „moartea.”

Să privim acum cele patru Făpturi vii, puterile lui Dumnezeu, care s-au ridicat să îi combată.

Prima Făptură a lui Dumnezeu a ieșit să-l întâmpine pe antihrist, duhul antihrist când acesta era doar în învățătura lui. Rețineți că atunci când anticristul a călărit prima dată, el era într-o slujbă de învățătură. Deci, prima dată, anticristul a călărit într-o slujbă de învățătură. Priviți care a fost prima Făptură care a mers să-l întâmpine: Leul; Leul din seminția lui Iuda, adică Cuvântul. Deci, când a pornit învățătura falsă, Cuvântul adevărat a mers să-l întâmpine. Acesta este motivul pentru care am avut un Irineu, un Policarp, un sfântul Martin.

Când antihristul a început să călărească cu învățătura lui falsă, Dumnezeu a trimis împotriva lui, Învățătura Lui, Cuvântul, Leul din seminția lui Iuda, Cuvântul manifestat în Duhul Sfânt.

Acesta este motivul pentru care Biserica primară a avut în mijlocul ei vindecări, minuni, vedenii și putere. Cel care a ieșit să îl combată pe antihrist era Cuvântul viu, în forma Leului din seminția lui Iuda. Amin. Ați înțeles? El trimite puterea lui, anticristul, iar Dumnezeu trimite Puterea Lui, Cuvântul. Antihristul a venit cu învățătura falsă, dar Dumnezeu a trimis împotriva lui Învățătura adevărată ca să-l combată. Aceasta era prima Biserică, Biserica apostolică, care a mers să-l întâmpine.

Al doilea animal trimis de antihrist a fost calul roșu... pe care el a călărit, luând pacea de pe pământ și aducând războiul. Împotriva lui s-a ridicat cea de-a doua Făptură vie: boul. Boul înseamnă Animal de muncă și povară.

Să ne oprim puțin aici pentru că vreau să fiu sigur că înțelegeți. Spun aceasta pentru că este posibil ca unii să nu știe ce vreau să spun. Pentru aceasta haideți să privim puțin Tiatira. Priviți și vedeți dacă a fost sau nu o biserică muncită: *„Îngerului Bisericii din Tiatira, scrie-i: „Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu care are ochii ca para focului și ale cărui picioare sunt ca arama aprinsă. Știu faptele tale...”*

Vedeți? *„Știu faptele tale”*, pentru că acestea o urmează:

„...dragostea ta, credința ta, slujba ta, răbdarea ta și faptele tale (din nou „faptele tale”) de pe urmă că sunt mai multe decât cele dintâi.” (Apocalipsa 2.18-19).

Aceasta arată că în epoca Tiatira, după ce antihristul a intrat în biserică, micuța Biserică nu a mai putut face altceva decât să muncească.

O altă calitate a boului este că e un Animal pentru jertfă. Vedeți? Ce înseamnă aceasta? Că oamenii aceștia și-au dat viața de bunăvoie. În epocile întunecoase, care au durat o mie de ani, lumea a fost dominată de catolicism. În tot acest timp, creștinii au avut de spus doar două cuvinte: „Da!” sau „Nu!”, dar nu le-a păsat că mureau. Dacă trebuiau să moară, era în ordine, mergeau cu bucurie să își dea

viața pentru El. De ce aceasta? Pentru că acesta era Duhul epocii!

Acesta este motivul pentru care Ioan, Policarp, Pavel, Irineu și toți ceilalți oameni mari și puternici ai lui Dumnezeu, s-au ridicat și au combătut lucrul acela.

Pavel a văzut aceasta și a spus: *„Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma;*

și se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricăcioase ca să tragă pe ucenici de partea lor.” (Fapte 20.29-30). Priviți-l pe acest apostol bătrân, care stătea acolo neînduplecat, cu spatele plin de răni și cu ochii în lacrimi. El vedea dincolo de limita de observație a celor care pretind ca văd la o distanță de o sută douăzeci de milioane de ani lumină. El a putut să vadă drept în veșnicie, de aceea a prorocit ce se va întâmpla în anii care vor urma.

După el, Ioan a trăit cel mai mult. Atunci când a început să adune toate epistolele sfinte inspirate de Duhul Sfânt, ca să le cuprindă în cadrul Bibliei, a fost prins de puterea romană și exilat pe Insula Patmos. De ce? Din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și a mărturiei lui Isus Hristos. Policarp l-a ajutat să traducă aceste scrieri.

Zilele trecute am citit scrisoarea pe care Maria, mama lui Isus, i-a scris-o lui Policarp. Ea nu îl critica, ci îl lăuda spunând că este un bărbat destoinic, care a primit învățătura lui Isus Hristos, Care a fost născut din ea, de la Dumnezeu.

Voi știți că romanii l-au ars pe rug. Era prea târziu ca să îl mai dea la lei, așa că au stricat o colibă din paie și i-au pregătit un rug, pe care l-au așezat ca să-l ardă.

Tot timpul drumului până la rug, Policarp a mers liniștit, cu capul plecat, iar sutașul roman care-l însoțea i-a zis: „Ești un om bătrân și respectat de toți. De ce nu

renunți la lucrul acesta?”

Atunci el a privit spre cer, iar de undeva s-a auzit un Glas care-i vorbea. Ceilalți nu au putut înțelege ce spunea Glasul, dar El i-a zis: „Nu te teme, Policarp, pentru că Eu sunt cu tine!” De ce? Pentru că stătuse cu Cuvântul.

În timp ce se pregăteau să dea foc rugului pe care fusese așezat Policarp, de undeva de sus a început să răsună o muzică îngerească. El nu a privit nici măcar o clipă în jur, ci tot timpul privirile sale au fost îndreptate spre cer. Policarp a fost un creștin adevărat, un om distins, care a putut să suporte totul. Martirii din toate epocile au suferit îngrozitor. De ce aceasta? Pentru că erau sub inspirația Duhului și a puterii lui Dumnezeu care îi ajuta să meargă înainte fără frică, pentru că se aflau sub duhul bouului.

Biserică, și voi toți care veți asculta aceste benzi, să nu uitați lucrul acesta! Ce ar putea face omul dacă n-ar primi puterea lui Dumnezeu? Am să așez această cutie aici sus, ca să reprezinte aceea.

Dacă Dumnezeu trimite un anumit Duh, singurul lucru prin care pot să lucreze este Duhul care lucrează printre ei. Noi vă vom dovedi prin Istoria Bisericii, prin deschiderea Pecetilor și prin puterile care se dezleagă, că Biserica a răspuns la ungera primită și nu puteau face nimic altceva.

Prima Făptură a fost Leul, Cuvântul curat și neamestecat.

A doua Făptură a fost vițelul (boul) în epoca întunecoasă, Tiatira, un Animal de povară și de jertfă. Nu era aceasta exact sârmana Biserică micuță? Roma s-a așezat acolo jos pentru o mie de ani de epoci întunecoase și oricine nu a fost din biserica Romană a fost dat imediat la moarte. Ei trebuiau să muncească din greu și pribegeau din loc în loc.

Fiți atenți, masonilor! Vă amintiți semnul crucii? Voi știți despre ce vorbesc.

Dacă observați, Făptura purta și păstra Biblia. Vedeți? Ei trebuiau să trudească unul cu altul. Ia te uită! Vițelul. Și când a venit timpul... Noi am citit aceasta aseară. Vedeți, când acela a mers înainte și a venit jertfa, ei trebuiau să se ducă, dar El a spus: *„Să nu vatămi vinul și Untdelemnul.”*

Ce au făcut ei? Au pășit acolo sus și au murit de bunăvoie. Lor nu le-a păsat, deoarece Duhul Bisericii acelei epoci era truda, sacrificiul. Ei au pășit sus cât se poate de liberi, unși cu adevăratul Duh al lui Dumnezeu din epoca aceea, și au murit ca eroi, o jertfă; mii și mii, șaiszeci și opt de milioane.

Vițelul, sacrificiul! Oh, Doamne! Înțelegeți aceasta? („Amin”). Bine. În ordine. Sacrificiul era singura cale să combată opoziția duhului anticreștin, și aceasta timp de o mie de ani.

Al treilea animal al diavolului a fost calul negru, iar a treia Făptură vie, o putere de la Dumnezeu, care s-a ridicat să-l înfrunte, a fost un om priceput, deștept, cu înțelepciune de la Dumnezeu. Voi știți că omul este mai deștept decât oricare dintre animale. Vedeți? El este mai deștept deoarece poate să înșele cel mai mult. El este iscusit, ager. Vedeți?

Vedeți, epoca întunecoasă a ieșit din epoca anterioară ei și a călărit pe calul negru. Aceasta este epoca în care biserica a început să ia bani pentru rugăciuni și pentru orice slujbă religioasă...

Oh, voi știți cum a fost, iar Făptura care a ieșit să-l combată avea față de om; deștept, educat, ager, fin, uns cu Duhul din ziua aceea. Puteți vedea aceasta? Această Făptură a mers să-l combată cu iscusința înțelepciunii lui Dumnezeu cu el. Aceasta a fost epoca reformei, timpul când s-au ridicat Martin Luther, John Wesley și așa mai departe. Vedeți? Era epoca reformei. Atunci au mers afară Zwingli,

Knox, Calvin și toți ceilalți. Aceasta era o iscusință. Ea s-a ridicat exact din epoca întunecoasă și de la reformă încoace era dibăcia omului.

Aceasta era dibăcia omului. Înțelegeți?

Al treilea animal pe care l-a trimis Satan afară, era o putere vicleană și șireată. Dar ce a spus Domnul? „O măsură de grâu pentru un leu și trei măsuri de orz pentru un leu...” (Apocalipsa 6.6). Vedeți? Oh, Doamne! Vedeți? Șiretenia de a face bani, viclenia de a obține aurul și bogățiile lumii. Acesta este adevărul. Biserica a început să ceară bani pentru rugăciuni și a inventat „purgatoriul” noțiune total străină Bibliei, spunând că rugăciunea preotului poate să-i scoată pe cei morți din focul iadului, în schimbul banilor sau a moștenirii pe care aceștia o donau prin testament, bisericii.

Puteți vedea că unii din evangheliștii de astăzi au încă aceeași ungere asupra lor? Ei îi conving pe bătrâni să renunțe la pensiile lor, la case sau la ce mai au, în schimbul unor promisiuni mincinoase.

Păi, frate, eu nu vreau să fac așa ceva, ci voi sta drept în toate lucrurile. Acesta este motivul pentru care privesc tot timpul spre Domnul pentru ca El să îmi arate pe unde să calc. Observați. Eu sunt răspunzător doar pentru Aceasta, restul depinde de ei, nu are nimic a face cu mine.

Deci Făptura vie care a venit să-l combată, era un om.

Biserica Catolică spunea: „Acesta este Sângele lui Isus Hristos. Acesta este trupul Lui”, dar Luther a aruncat aceasta jos și a spus: „Acesta este vin și pâine. Nu este trupul lui Hristos pentru că El a fost înălțat la cer și stă la dreapta lui Dumnezeu, făcând mijlocire.” Vedeți? Înțelepciune; vedeți, omul.

Apoi s-a ridicat John Wesley, Zwingli, Calvin și alții, care au dus biserica într-o asemenea „siguranță” încât ea nu a mai dorit alte treziri. „Va fi ceea ce urmează să fie.” Aceasta era tot. Și au trăit cum au vrut. Biserica luterană și biserica anglicană au slăbit. Oh, Doamne! Întreaga țară a devenit coruptă, întocmai ca acum. Bisericile s-au sucit. Când în Anglia a venit la domnie regele Henric al VIII-lea, după Maria cea sângeroasă, biserica anglicană era plină de stricăciune, violență și corupție. Mulți pretindeau că sunt creștini deși aveau patru sau cinci neveste, făceau ce voiau și trăiau în necurăție și păcat.

John Wesley a cercetat Scripturile și a privit la starea bisericii, iar Dumnezeu i-a descoperit că Sângele lui Isus Hristos îl sfințește pe credincios. Ce a făcut el? A adus o altă reformă, salvând lumea din ziua lui, așa cum a făcut Luther. Vedeți? Ce era aceasta? Omul, puterea Făpturii care a pășit afară.

Dumnezeu i-a dat omului înțelepciune să înțeleagă că lucrul acela era greșit. „Vinul nu este Sângele lui Isus Hristos și pâinea nu este trupul lui Isus Hristos. Ele sunt doar un simbol.” Vedeți?

Problema aceasta este și astăzi un motiv de ceartă între catolici și protestanți; este singurul lucru în care nu pot să se unească. În toate celelalte puncte ei pot merge împreună, dar în privința aceasta nu au ajuns la nici un acord. (Fratele Branham bate de trei în amvon). Vedeți?

„Vinul este Sângele!” spun catolicii. „Este Sângele adevărat, pentru că preotul are putere să schimbe, prin rugăciunea sa, vinul în Sânge și pâinea în trupul lui Hristos, real.” Voi știți că ei fac tot felul de semne și folosesc o mulțime de ritualuri păgâne, se pleacă, și își scot pălăria și așa mai departe. Dar nu spre clădire, ci spre acea hostie care este acolo. Observați cât de viclean a început Satan, dar Dumnezeu a trimis în timpul acela un Duh de înțelepciune, peste om, ca să înțeleagă că lucrul acela era greșit. Făptura trebuia să combată al treilea animal pe care călărea antihristul și care a făcut biserica atât de coruptă, încât a devenit îngrozitoare. Ce s-a întâmplat în epoca reformatorilor? Ei au adus Biserica de la ceremoniile păgâne și idolatrice, înapoi la Dumnezeu. Vedeți? De aceea a mers Făptura, dibăcia

omului, împotriva călărețului.

Să citim acum din Apocalipsa 3.2, căci mi-am notat acest text cu un scop. El ne duce la epoca lui Luther, în epoca reformatoilor.

Ce au făcut Ei? S-au organizat. S-au organizat. Îndată ce Luther a pornit biserica, ei au organizat-o. Același lucru l-a făcut Wesley și la fel au făcut penticostalii. Au organizat-o. Au primit înapoi sistemul din care tocmai au ieșit. Vedeți?

Priviți acum ce îi spune Dumnezeu îngerului Bisericii din Sardes: *„Veghează și întărește lucrurile care rămân...”* Acesta este „Cuvântul pe care tu l-ai învățat”. Vedeți, *„lucrurile care rămân” ... care sunt gata să moară...”*

Ei erau gata să meargă înapoi într-o organizație, întocmai ca biserica catolică din care au ieșit. *„...căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului meu.”*

Ia te uită! Biserica a mers înapoi. Nu puteți vedea de ce sunt greșite sistemele organizate? Cine le-a început? Dumnezeu? Nu! Apostolii? Nu! Dar atunci cine? Biserica romano-catolică a făcut aceasta. Lăsați orice istoric să spună altceva. Nu o poate face! Catolicii spun că ei sunt biserica mamă și sunt, pentru că ei sunt primii care s-au organizat și au înființat un sistem în fruntea căruia au pus o căpetenie omenească. Protestanții spun: „Noi nu am luat un om ca să-l punem în fruntea noastră cum au făcut ei!” Așa este. Voi nu ați pus un om, ci un consiliu întreg, dar prin aceasta ați ajuns într-o confuzie deplină. Desigur. Cum este posibil să fiți conduși de un consiliu?

Acesta este felul nostru american de gândire, ne gândim că avem o democrație corectă. În ce mă privește, eu cred că ea nu poate merge niciodată corect dacă este condusă de o grămadă de „rickys”. Cum ar putea fi corectă? Nu se poate. Observați. Cel adevărat a fost un Împărat evlavios.

Făptura a treia era iscusința unui om, și i-a reprezentat pe reformatorii care au mers înainte.

El a spus: „Aceasta este pâinea.” (Fratele Branham bate de patru ori din palme). „Acesta este vinul.” (Fratele Branham bate de două ori din palme). Vedeți, antihristul are întotdeauna ceva prin care să imite creștinismul. El trebuie să facă aceasta deoarece este „împotrivă”.

Astfel, dacă ar veni și ar spune: „Eu sunt Buda!”, aceasta nu ar avea nimic comun cu creștinismul, ci este păgânism de la început.

Dar antihristul este foarte viclean, și vine cu tot felul de lucruri care imită creștinismul, pe partea cealaltă fiind total împotriva învățaturii originale a creștinismului. Vedeți, aceasta este ceea ce îl face antihrist.

Astfel, Făptura a mers înainte în forma unui om, reformatorii, să îl înfrunte pe antihrist. Să nu uitați aceasta, clasă! Nu uitați aceasta! (Fratele Branham bate de patru ori în amvon). Vedeți? Amintiți-vă acest lucru în toate zilele vieții voastre! Vedeți? Aceste Făpturi sunt corecte. Aceasta este Așa vorbește Domnul!”

Observați unde a dus idolatria...

Făptura vie care seamănă cu un om a mers înainte cu puterea lui Dumnezeu, prin înțelepciunea pe care i-a dat-o Dumnezeu, și a adus Biserica de la idolatrie, înapoi la Dumnezeu.

Dar ce am văzut? Că în aceeași epocă a bisericii, ei s-au oprit și au început să formeze organizații, adică au făcut exact același lucru ca Roma. Astfel, au devenit fiicele bisericii catolice. Și ce a spus Domnul atunci? „Eu nu te-am găsit desăvârșită. Veghează și întărește ce rămâne, puțina tărie care ți-a rămas.”

Ascultați cum îi avertizează din nou în Apocalipsa 3.3: „*Adu-ți aminte dar, cum ai primit și auzit! Ține și pocăiește-te!*”

Altfel spus: „Amintește-ți că ai ieșit dintr-o corupție ca aceea.” Vedeți? „*Dacă nu veghezi voi veni ca un hoț, și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine.*”

În continuare, El spune că va muta „sfeșnicul”. Ce este sfeșnicul? Lumina Bisericii. Ea a mers în același sistem organizațional de întuneric păgân din care a ieșit, și acolo rămâne și astăzi, cu oameni sincer care cred că acela este Adevărul, la fel ca și Catolicii. Protestanții râd de Catolici; deși conform Cuvântului, aceasta este șase din una și o jumătate de duzină din cealaltă. Înțelepciunea omului!

Oh, cât îmi place aceasta! Ascultați avertismentul Lui!

Sunteți de acord – dacă nu, vă rog să îmi scrieți întrebarea voastră, – că aceste Făpturi vii sunt identificate exact în fiecare epocă a Bisericii, așa cum le-a identificat Biblia aici? Totul este corect, deoarece concordă perfect cu Scriptura. Istoria arată ce au făcut ele, iar noi privim aici și vedem aceasta.

Eu nu am știut înainte ce erau acele Făpturi, dar am stat acolo și am văzut totul mișcându-se în sus, așa cum vă uitați voi la mine. Înțelegeți? Astfel, trebuie să fie corect, pentru că este chiar aici conform Bibliei. Ce altceva puteți face decât să spuneți că este corect?

Făptura a patra a fost trimisă să-l înfrunte pe antihrist. Sunteți gata? („Amin”). Ultima Făptură sau ultima putere trimisă să combată anticristul care era împotriva Învățăturii lui Dumnezeu, era un vultur. Înțelegeți? A patra Făptură vie era un vultur. Studiați epocile, studiați Scripturile și veți vedea că este vulturul! În Biblie, ultima epocă este epoca vulturului, iar noi știm că Dumnezeu aseamănă vulturii cu profeții Lui. Vedeți? Ultima epocă este deci o epocă profetică, este epoca vulturului, un descoperitor al Cuvântului adevărat. Înțelegeți?

Înainte ca Dumnezeu să intre în acțiune, în zilele potopului, a trimis un vultur, pe Noe. Când a scos Israelul din Egipt, El a trimis tot un vultur ca să-i izbăvească. De fiecare dată El trimite la urmă un vultur, la sfârșitul acesteia.

Aici El trimite din nou un vultur. Aceasta este ceea ce spune Cuvântul. Atunci cum este posibil să nu credeți și să faceți altceva din El? Dumnezeu trimite un vultur, un descoperitor al Adevărului care a căzut tot de-a lungul epocilor.

Cum am fi primit descoperirea cu privire la taina Leului, a vițelului, a omului, dacă nu ar fi venit vulturul? Aceste Făpturi au fost trimise de Dumnezeu și fiecare dintre ele și-a avut locul ei.

Leul era originalul. El s-a ridicat ca să-l combată pe antihrist. De fiecare dată când Satan a trimis o putere, Dumnezeu a ridicat o altă putere care să-l înfrunte.

Și ultima putere trimisă de Dumnezeu este vulturul, „să îi aducă pe copii înapoi la credința originală, la învățătura părinților apostoli.” Aceasta este epoca vulturului. Apoi nu mai sunt Făpturi. Acestea au fost toate. Acela este sfârșitul.

Dacă ați lua acum Apocalipsa 10.1-7... Eu m-am referit la aceasta. Ce urma să se întâmple în epoca ultimului mesager? „Sunt descoperite toate tainele lui Dumnezeu.” Vulturul! Amin!

Acum ați văzut cele patru făpturi vii care au trecut. Totul este desăvârșit. Credeți? („Amin”). Scriptura arată ce s-a întâmplat în fiecare epocă a bisericii, tot ce a făcut călărețul vrăjmașului. El a fost descoperit prin aceste Peciți și tot Pecițile au descoperit fiecare Făptură care a fost trimisă de Dumnezeu ca să se împotrivescă, să-l înfrunte pe fiecare cal până la timpul vulturului. Acum, dacă suntem în timpul din urmă, înseamnă că va veni un vultur. Acesta este adevărul.

Amintiți-vă că în zilele când a venit Leul, Cuvântul original, numai cam a zecea parte dintre oameni au ascultat de leu.

În zilele în care a venit vițelul, numai o minoritate a ascultat mesajul lui. În zilele când a venit omul, el a lucrat printre oameni cu pricepere, căci era iscusit. Ce a făcut el? A scos afară un grup mic, dar Satan a văzut aceasta și îi trimite înapoi prin căsătorie.

Și acum fiți atenți! Când în sfârșit vine vulturul, doar o sutime dintr-un procent vor asculta. Aceasta este o epocă a vulturului.

Amintiți-vă de călărețul care a venit călare pe cei patru cai diferiți... Chiar Isus a spus că „dacă El nu și-ar fi grăbit venirea, nu ar mai găsi nicio făptură, pe nimeni, salvați pentru Răpire.” ... ?... Spune Biblia aceasta? („Amin”). Atunci vedeți unde suntem, nu-i așa, frate și soră? („Amin”). Vedeți unde suntem?

O, Dumnezeule, sunt atât de bucuros încât nu știu ce să fac! Nu fac aceasta doar ca să stau aici sus să vorbesc. Eu sunt și aici înăuntru. Vedeți, nu eu sunt Acesta. Eu sunt aici printre voi, am familie, am frați și surori pe care-i iubesc, dar vă spun: Dumnezeul cerului este atât de îndurător și de bun față de noi, încât coboară să ne descopere aceste lucruri, prin vedenii care de treizeci de ani încoace dovedesc că este Adevărul. Noi suntem aici... Noi am ajuns aici. Chiar și știința a dovedit aceasta. Legitimarea Cuvântului a dovedit aceasta. Noi suntem aici. Această descoperire vine de la Dumnezeu; este Adevărul!

Ați prins ceva? („Amin”). Dacă da, cred că nu va mai fi nevoie să repet duminică. Observați. Observați. Minunat!

În timpul în care Dumnezeu urma să elibereze lumea de dinainte de potop, a trimis vulturul. În zilele când urma să elibereze Israelul, El a trimis vulturul.

Credeți că în zilele când Ioan a fost pe insula Patmos acest Mesaj a fost atât de desăvârșit încât Domnul nu a putut să-L încredințeze printr-un Înger? Voi știți că îngerul este un mesager, dar știți că mesagerul este un profet? Credeți aceasta? („Amin”).

Să o dovedim. Ca să vedem dacă îngerul este un vultur, un trimis, vom merge în Apocalipsa 22. Da... Sigur, el era un înger, era mesagerul, dar a fost un profet care i-a descoperit întreaga Carte a Descoperirii.

Apocalipsa 22.9: *„Dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca asta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi profeții și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta.”*

Priviți ce a spus Ioan aici... *„eu, Ioan, am văzut aceste lucruri și le-am auzit.”*

Acum el încheie: *„Eu, Ioan, am auzit și am văzut lucrurile acestea. Și după ce le-am auzit și le-am văzut, m-am aruncat la picioarele îngerului care mi le arăta, ca să mă închin lui.*

Dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca asta!...”

Niciun profet adevărat sau vreun alt mesager (înger), nu va pretinde vreodată închinare, ci va spune:

„Eu sunt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi prorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. Închină-te lui Dumnezeu.”

Vedeți? Cartea era foarte importantă pentru că Ea este Cuvântul lui Dumnezeu. Acum fiți atenți. Când Cuvântul lui Dumnezeu este descoperit, El trebuie să fie

adus printr-un profet, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu vine la profeți.

Eu am așteptat o întrebare referitoare la lucrul acesta. Întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu a fost adus de un profet, iar El nu și-a schimbat niciodată felul de lucrare. El lucrează întotdeauna la fel.

Descoperirea trebuie să vină la acest văzător pe care îl așteptăm conform Apocalipsa 10.1,7.

Acum vreau să vă întreb ceva. Ați înțeles aceste Peciți ca să putem merge mai departe? Rețineți că după vultur nu mai apare nici o Făptură vie. De fiecare dată când antihristul a trimis în față o putere, Dumnezeu a trimis o altă putere ca s-o combată. Anticristul a trimis o altă putere, iar Dumnezeu a trimis ceva s-o combată. Apoi el a trimis o altă putere și Dumnezeu a trimis ceva s-o combată. Vedeți? Apoi, când a apărut vulturul, el era Cuvântul Său, același Cuvânt ca la început.

Profetul pe care îl așteptăm să vină, nu este un om uns cu Duhul, ca Ilie? Desigur, el nu este Ilie, ci vine în puterea lui. El va face slujba lui, va reaseza credința originală a părinților apostoli, prin care va aduce poporul căzut prin aceste răsuciri denominaționale, la împăcarea cu Dumnezeu. Dacă acest lucru nu corespunde perfect cu Biblia, nu știu ce o face. Eu nu pot să mai adaug nici un cuvânt, pentru că așa este. Așa s-a întâmplat. Acesta este Adevărul. Dacă luați numai o parte din acest Adevăr, faceți perversiune. Vedeți? Acesta este motivul pentru care trebuie să mergeți numai pe calea trasată de El.

Acum observați versetul 9, „Sufletele de sub altar.”... Întotdeauna m-am gândit că aceste suflete de sub altar sunt martirii Bisericii timpurii, și sunt sigur că dr. Uriah Smith și ceilalți, spun că ei sunt. Vedeți? Și eu am crezut la fel, dar când Duhul Sfânt mi-a arătat vedenia cu privire la aceasta, am văzut că nu aceștia sunt sufletele de sub altar. Poate cineva spune: „Bine, dar eu nu știu nimic despre aceasta!”

Ascultați! Sufletele de sub altar nu aparțin Bisericii Mireasă. Nicidecum! Noi am crezut că sufletele de sub altar care strigă: „Până când, Doamne? Până când...?”, ar fi Biserica Mireasă, dar nu este adevărat. Lăsați-mă să citesc din nou, ca să înțelegem corect.

„Când a rupt Mielul pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor care au fost uciși din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei pe care o ținuseră.”

Vedeți? *„...din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei pe care o ținuseră.”* Să mergem mai departe având aceste cuvinte în inimă:

„Ei strigau cu glas tare și ziceau: „Până când, Stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?”

Fiecăruia din ei, i s-a dat o haină albă și li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme, până când se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă, și al sfinților care vor fi omorâți ca și ei.”

Așadar, în timpul când este deschisă Pecetea a cincea, Biserica este deja plecată. Deci, sufletele de sub altar nu pot fi sufletele Bisericii timpurii.

Dacă până astăzi ați acceptat această părere, aș vrea să fiți atenți la ceea ce voi spune în continuare, pentru că aici este o mare controversă. Dacă aveți creion și hârtie, aș vrea să vă notați ceea ce voi spune.

Aceștia nu pot fi sufletele acelea, deoarece sufletele celor neprihăniți, martirizați și oamenii neprihăniți, Biserica, Mireasa, a fost luată deja sus, deci nu sunt sub altar. Ei ar fi în Slavă, cu Mireasa. Acum priviți. Apocalipsa 4 arată că ei sunt duși în

Răpire. Ei au fost luați sus.

Atunci cine sunt aceste suflete de sub altar? Cine sunt ele dacă nu sunt Biserica timpurie? Sufletele de sub altar sunt Israelul care va fi mântuit ca națiune; toți cei care au fost hotărâți mai dinainte. Aceste suflete sunt iudei.

Poate cineva spune: „O clipă, frate Branham! Lucrul acesta nu este posibil!” Ba da, ei urmează să fie mântuiți. Eu mi-am notat patru sau cinci versete cu privire la această problemă. Aici este adevărul.

Să deschidem mai întâi la Romani 11.25-26 și vom vedea dacă este adevărat sau nu, ceea ce am spus. Mai întâi însă, aș vrea să citesc ceva ce a spus tot Pavel: *„...chiar dacă un înger din cer ar veni cu o altă Evanghelie, să fie anatema”,* adică blestemat. (Galateni 1.8). Și acum haideți să citim Romani 11:

„Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: O parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține până când va intra numărul deplin al neamurilor.”

Deci, după cum se spune aici, orbirea lui Israel a avut un scop și anume: mântuirea Miresei dintre neamuri. *„...și atunci tot Israelul va fi mântuit după cum este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion și va îndepărta toate nelegiuirile lui Iacov.”*

Corect! Deci sufletele de sub altar sunt iudei. Vedeți, Israel a fost orbit ca să putem fi salvați noi. Credeți aceasta? („Amin”). Cine i-a orbit? Dumnezeu. Dumnezeu Și-a orbit proprii copii. Deci nu este de mirare că atunci când Isus a fost răstignit pe cruce, evreii au strigat: „Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.” (Matei 27.25). Evreii erau proprii Lui copii, iar El era Scriptura, era Cuvântul Însuși; și știa că oamenii aceia L-ar fi primit cu bucurie dacă n-ar fi fost orbiți. El a venit într-un fel foarte simplu și i-a orbit ca să nu Îl recunoască. Biblia spune că Israel L-ar fi primit dacă nu i-ar fi orbit. El i-a orbit. Isus i-a compătimit atât de mult, pentru

starea în care se aflau, încât a spus: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” (Luca 23.34). Vedeți? Ei erau orbi. Pavel a spus că ei au fost orbiți pentru noi.

Observați. Vreau să fiți foarte atenți. Aceste suflete au primit haine: „*Fiecăruia dintre ei i s-a dat o haină albă...*” (Apocalipsa 6.11). Ei nu le-au avut, dar sfinții au deja acum haine albe. Sfinții le primesc aici, dar sufletele de sub altar le primesc acolo. Înțelegeți? Sfinții aveau deja haina albă atunci când au fost duși de pe pământ. Vedeți? Vedeți?

Evreii nu au avut nici o șansă, deoarece au fost orbiți de Dumnezeu, de propriul lor Tată, pentru ca harul lui Dumnezeu să se reverse și peste neamuri, de unde voia să Își ia Mireasa. Este adevărat? („Amin”).

Dați-mi voie să vă arăt un simbol frumos în Iosif, pentru că atunci veți înțelege mai bine. Iosif, omul Duh, vulturul. El fusese născut între mai mulți frați, așa cum este născută Biserica adevărată printre celelalte biserici. Iosif putea să talmăcească visuri și să vadă vedenii, ceea ce a stârnit ura celorlalți frați ai săi, dar tatăl lui îl iubea.

El a fost alungat de frații lui și nu de tatăl lui, și a fost vândut pentru aproape treizeci de piese de argint. Frații lui I-au aruncat într-o groapă și a fost considerat mort, dar a fost scos de acolo și așezat la dreapta lui Faraon. Și pentru că a fost pus deoparte de frații săi, i s-a dat o mireasă dintre neamuri, nu din propriul lui popor. Prin aceasta, el i-a născut pe Efraim și Manase, care au fost adăugați în Israel.

Când Israel i-a binecuvântat pe copiii lui Iosif, el și-a încrucișat mâinile, arătând că binecuvântarea avea să treacă de la evrei la neamuri, prin cruce. Vedeți? Și-a încrucișat mâinile, pentru ca fiul mai tânăr, care este Biserica mai tânără, să vină înăuntru. „Biserica mamă a stat în soare; ea a născut acest prunc.” Și observați, ca să-l obțină, Israel și-a încrucișat mâinile, ca simbol. Și Iosif... La aceiași copii, era o mamă dintre neamuri.

Mireasa din Israel a trecut de la calea veche la calea creștină, prin Duhul Sfânt care a încrucișat acolo în urmă mâinile lui Israel. Astfel, el a spus: „*Dumnezeu mi-a încrucișat mâinile*”, ceea ce înseamnă că el nu a avut nimic a face cu aceasta.

Observați. Fiind respins de proprii săi frați, de propriul lui popor, Iosif și-a luat o mireasă dintre neamuri. Exact ce a făcut Isus; fiind refuzat de Iudei, El Și-a luat o Mireasă dintre neamuri.

Haideți să citim ceva în legătură cu aceasta. Fapte 15.14: „*Când au încetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvântul și a zis...*”

Vedeți ce s-a întâmplat? Ei au mers la neamuri, iar aceasta a provocat ceartă, fiindcă în mod normal nu ar fi trebuit să aibă nici o legătură cu neamurile. Vedeți?

„Când au încetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvântul și a zis: „Fraților, ascultați-mă! Simon a spus cum mai întâi Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor care să-l poarte Numele.”

Iuh! Vedeți? Numele soției mele a fost Broy, dar după ce s-a căsătorit cu mine a primit numele Branham. Vedeți?

Isus Și-a ales Biserica, sau Mireasa, dintre neamuri. Aceasta este partea din Scriptură simbolizată prin povestea lui Iosif.

Observați acum aceste suflete sub altar. Cred că putem înțelege de ce aceste suflete sunt sub altar, da? Păi, ei au fost martirizați de oameni păcătoși de teapa lui Eichmann. Ei au ținut cu tărie la mărturia lor și au fost uciși cu milioanele.

De ce au fost uciși acești oameni? Din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și a

mărturiei pe care o ținuseră (că sunt evrei), nu pentru mărturia lui Isus. Ați înțeles?

Amintiți-vă însă că Biserica vine înăuntru, iar martirii ei și-au dat viața din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și pentru mărturia lui Isus Hristos. Înțelegeți? („Amin”). Da. În ordine.

Dar aceste suflete de sub altar nu aveau mărturia lui Isus Hristos, ci au fost uciși din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și a mărturiei pe care o ținuseră, că sunt iudei.

Ei au fost urâți de Hitler, de Eichmann, de Stalin și de tot restul lumii, vedeți, dar au rămas devotați credinței lor. Astfel, ei i-au omorât pentru că erau iudei.

Ați știut că Martin Luther a avut aceeași părere asemănătoare în privința evreilor? Acesta este adevărul. El a spus: „Toți iudeii ar trebui scoși afară, pentru că ei sunt antihrist.” Vedeți? Dar Luther a trăit într-o altă epocă și nu a văzut Cuvântul.

Acum însă, Cuvântul, Adevărul, vine înaintea. Cum puteți crede că Israelul ar putea fi nimicit vreodată? Nu, acest lucru nu este posibil!

Oh, cum a putut să se ridice profetul și să spună: „*Tu ești ca un taur, Israele!*” un unicat, ceva fără asemănare. Iar atunci când dușmanii au încercat să-i arate părțile cele mai rele, El a spus: „*Oricine te binecuvântează va fi binecuvântat și blestemat să fie oricine te va blestema.*” (Numeri 24.9). Acesta este adevărul. Oh, omule! Cum o să faci aceasta?

A fost o vreme când chiar și ei au crezut că Dumnezeu i-a uitat. Nenorocirea se apropia, iar profetul a strigat: „*O, Doamne, vei uita Tu pe poporul Tău?*”

Și Domnul i-a răspuns: „Ce ai în mână?”

„O trestie de măsurat.”

Și Domnul a continuat: „Cât este de înalt cerul? Măsoară-l! Cât de adâncă este marea?”

„Nu pot să le măsoar”, a răspuns profetul.

„Tot așa, nici Eu nu pot să-l uit vreodată pe poporul Meu, Israel.” Nu, domnilor! El nu are să-l uite.

Dumnezeu a trebuit să-și orbească propriul copil ca să ne dea nouă șansa mântuirii, iar noi ce facem cu ea? O călcăm în picioare. Nu trezește lucrul acesta o asemenea smerenie în voi încât să vă vină să vă ascundeți sub un bloc de beton? Acum sunteți cu adevărat mici! Oh, Doamne! Da.

Ei au ținut cu tărie la Cuvântul lui Dumnezeu și la faptul că erau iudei. Ei aveau Legea și această Lege era Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este cauza pentru care au fost martirizați, iar aici, sub altar, sunt sufletele lor, după ce Biserica a fost dusă.

Acum priviți. În orbirea lor, ei L-au martirizat pe Mesia al lor, iar acum culegeau roadele acestui lucru. Ei au văzut că au greșit, după ce au ajuns înaintea altarului lui Dumnezeu, dar nu mai puteau fi sfințiți în niciun fel, deoarece sfinții au avut deja haine albe atunci când au plecat de pe pământ. Dar aceste suflete de sub altar, care au fost ucise din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și pentru mărturia că erau iudei, primesc abia acolo haina albă.

Acum, priviți, harul lui Dumnezeu vine la ei, și Isus dă fiecăruia dintre ei o haină albă. Oh, Doamne, aceasta se întâmplă după ce Biserica este dusă. Ei primesc haina albă pentru că au fost credincioși cauzei lor, dar au fost orbiți și nu au știut

aceasta. Da, ei au făcut exact ceea ce a hotărât Dumnezeu să facă. Priviți ce a mai spus Ioan despre aceste suflete de sub altar: „*Ei strigau: „Până când, Doamne...?”*” Și Domnul le-a răspuns: „*Încă puțină vreme!*” Vedeți?

Să luăm acest lucru în timp ce mergem jos, prin Scriptură. Ei și-au dat seama că L-au ucis pe Mesia lor. Vedeți? Nu au știut aceasta când L-au răstignit, ci au înțeles abia mai târziu. Apoi au fost uciși ca să plătească răul făcut cu privire la Isus. Ce s-a întâmplat cu ei? Prin faptul că s-au făcut vinovați de crimă, au fost uciși și ei. Vedeți? Ei au strigat: „*Sângele Lui să cadă peste noi.*” Vedeți? Acesta este adevărul. Ei au fost orbiți.

Dacă nu ar fi fost orbiți, Dumnezeu ar fi zis: „Lăsați-i în pace, căci nu sunt vrednici!” Dar pentru că fuseseră orbiți chiar de Dumnezeu, harul a ajuns jos la ei. Amin. Mărețul har le-a dat fiecăruia o haină albă, pentru că „*tot Israelul va fi mântuit*”, toți care au numele scris în Carte. Acesta este Adevărul. Isus le-a dat haine albe, așa cum le-a dat și Iosif fraților lui; un simbol. Priviți la sfârșit, când Iosif s-a făcut cunoscut fraților Săi... El s-a făcut cunoscut la altar, la propriul său altar, la tronul din palatul său. Atunci a spus: „*Toată lumea să iasă afară!*” (Geneza 45.1). Soția lui era în palat; acolo va fi și Mireasa.

Și Iosif le-a zis fraților săi: „*Nu mă recunoașteți? Eu sunt fratele vostru, Iosif.*” Când le-a spus aceste cuvinte, Iosif a vorbit în limba ebraică. Oh, Doamne! Ce s-au gândit atunci frații lui? „O, acum ne va pedepsi!” dar Iosif a continuat:

„*Așteptați un minut. Dumnezeu a îngăduit acest lucru cu un scop! El m-a trimis înaintea voastră ca să vă scap viața.*” Glorie! Ia te uită! Acesta este adevărul. „*Să nu vă mâniați pe voi înșivă.*” Vă amintiți? „*Acum nu vă temeți! Totul este în ordine, totul s-a sfârșit, căci Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră.*”

Voi știți, desigur, că în ziua când li se va face cunoscut, ei îi vor zice: „*Noi știm că ești Mesia, dar de unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?*” iar El le va răspunde: „*Le-am primit în casa prietenilor Mei.*” Prieteni? (Zaharia 13.6).

Atunci ei vor înțelege. Aceștia sunt cei o sută patruzeci și patru de mii. Biblia spune că atunci vor plânge și se vor tângui, fiecare familie în mod deosebit, întrebându-se: „Cum a fost posibil? Cum am putut face un asemenea lucru? Păi, noi L-am răstignit pe propriul nostru Mesia.” Și Biblia spune că Îl vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut. „Cum am făcut aceasta?” (Zaharia 12.10).

Iudeii sunt cel mai religios popor din lume, aleșii lui Dumnezeu, dar El i-a orbit ca să ne dea și nouă șansa salvării, iar noi o călcăm în picioare! Cum va fi judecata pentru biserica dintre neamuri? Ia te uită. Vedeți? Dumnezeu i-a orbit intenționat ca să ne poată lua pe noi, o Mireasă pentru Isus. Vedeți? El a simbolizat deja aceasta, și fiecare lucru.

Înțelegeți acum cine sunt sufletele de sub altar? Ei nu sunt sfinții martirizați, pentru că aceștia sunt deja duși. Așa este.

În plus, vedem că acestor suflete li se dă o haină albă.

Acum fiți atenți. Harul lui Dumnezeu se pleacă spre ei și Isus le dă la fiecare o haină albă, cum a făcut Iosif, harul lui, cu frații săi.

Cu toate că ei încercaseră să scape de el, îndurarea lui Iosif s-a revărsat peste ei. Vedeți? „Oh, este în ordine. Este în ordine. Voi nu ați vrut să faceți aceasta, ci aceasta a fost voia lui Dumnezeu. El a îngăduit să ajung aici pentru a vă scăpa viața. În felul acesta am putut să salvez nu numai viața voastră, ci și pe a acestor neamuri de unde mi-am luat soția. Eu nu aș fi primit această soție dacă aș fi rămas acolo. O iubesc, iar ea mi-a făcut acești doi fii. Acum vin să vă iau și pe voi la mine și vom trăi împreună ca o familie mare și fericită.” Vedeți? Vedeți? Vedeți? Apoi i-a întrebat: „Mai trăiește bătrânul meu tată?” Oh!

Priviți ce a făcut el cu micuțul Benjamin, care este un simbol spre cei o sută patruzeci și patru de mii care vor veni mai târziu. Știți ce a făcut? A alergat la el, i-

a căzut la gât și l-a îmbrățișat. Beniamin era fratele său mai mic, care s-a născut în familie, după ce el a fost dus, vedeți – ei aveau aceeași mamă, prima biserică, biserica ortodoxă. Cei o sută patruzeci și patru de mii au fost născuți în absența Lui, în timp ce El a fost departe să-și ia Mireasa dintre neamuri. Oh, Doamne! Aceasta nu trezește nimic în voi? Iat-o acolo! Acum vedeți cine sunt ei? Ei sunt acolo.

Deși ei au încercat să scape de Iosif, îndurarea lui s-a revărsat peste ei.

Deși Israelul a încercat să scape de Isus, totuși El vine la ei din nou, deoarece au fost orbiți, și le dă fiecăruia dintre ei o haină albă și îi ia Acasă. El nu este supărat pe ei pentru ceea ce au făcut, deoarece este scris: *„Tot Israelul va fi mântuit.”* (Romani 11.26a). Vedeți? Acum observați, că în versetul 10 din Apocalipsa 6, aceste suflete cer răzbunare.

Dacă ei ar fi Mireasa, ar vorbi la fel ca Ștefan: *„Tată, iartă-i.”* Vedeți?

Dar aceștia din versetul 10 cer răzbunare. Vedeți? Aceasta este dovada că nu pot fi Mireasa, ci sunt evrei. Ei spun: *„Vrem să răzbuni sângele nostru!”*

Și ce le răspunde Domnul? *„Încă puțină vreme! Încă puțină vreme!”* Să citim încă o dată Apocalipsa 6.10: *„Strigau cu glas tare și ziceau: „Până când Stăpâne Doamne, Tu care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?”*

Fiecăruia dintre ei i s-a dat o haină albă, și i s-a spus să se mai odihnească puțină vreme, până se va împlini numărul tovarășilor lor.”

Vedeți? Ce este aceasta? Ei au primit haine albe și li s-a spus să mai aștepte. Ce? Ei trebuie să aștepte până când vor fi uciși și frații lor, adică cei o sută patruzeci și

patru de mii care sunt chemați în Necaz.

Aș fi vrut să avem timp, dar dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară ne vom mai referi la aceste lucruri înainte de a trece la Pecetea următoare.

Acum fiți atenți. Ei trebuie să fie martirizați de antihrist, cum am văzut deja atunci când am privit ultimul lui cal, unde rupe legământul făcut cu iudeii.

Acești o sută patruzeci și patru de mii vor fi chemați afară de cei doi martori din Apocalipsa 11.

Vă amintiți că ei urmau să profetească. Câți ați citit acest lucru? Câți ați citit aceasta? („Amin”). Acești doi martori profetează în timpul celei de-a doua jumătăți a săptămânii lui Daniel. Aceștia sunt ultimii trei ani și jumătate.

Vă mai amintiți cum am luat a șaptezecoa săptămână a lui Daniel? V-am spus atunci că vom avea nevoie de ele când vom ajunge aici. Atunci nu am știut de ce dar... Ceva mi-a spus că vom avea nevoie de aceasta, și iată-ne aici. Da. Vedeți?

Voi știți că lui Daniel i s-a spus că va veni Mesia, Unsul, Prințul, și că El va profeti. Israelul mai avea rămas încă șaptezeci de săptămâni, iar la mijlocul celei de-a șaptezecoa săptămână va înceta jertfa necurmată și Mesia va fi stârpit. Este corect? („Amin”). Dar mai sunt hotărâți încă trei ani și jumătate pentru Israel. În acest bloc, El ia Mireasa dintre neamuri.

Ea merge sus, iar când Ea merge sus, se ridică doi profeți la Israel. Vedeți?

Sufletele de sub altar sunt iudeii adevărați care au fost martirizați. Numele lor este în Carte pentru că au trăit o viață curată respectând iudaismul cu strictețe. Ei au

fost martirizați de Eichmann și de mulți alții. Milioane de oameni cinstiți au fost executați de Germania, spânzurați pe garduri, arși, gazați sau îngropați de vii. Toate acestea le-au făcut acei oameni însetați de sânge: Hitler, Stalin, Mussolini și ceilalți care i-au urât pe evrei.

Eu cred că acesta este unul din motivele care au făcut ca națiunea noastră să rămână unită - faptul că ea i-a respectat întotdeauna pe evrei, dându-le cinstea cuvenită. Respectați-i pe evrei și Dumnezeu vă va respecta!

Există și un grup de evrei care sunt renegați, așa cum se întâmplă și între neamuri, dar numele adevăraților evrei este trecut în Carte de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, iar în timpul acesta au fost uciși. Gândiți-vă cât este de desăvârșit totul!

Scriptura spune că după ce aceste milioane de evrei, oameni nevinovați, au fost uciși de națiunile lumii, sufletele lor au fost puse sub altar și au primit câte o haină albă. Ei recunosc ceea ce s-a întâmplat.

Ei spun: „Putem intra chiar acum în Împărăție?” Voi știți că împărăția iudaică urmează să fie așezată pe pământ. Ioan vorbește de încă o Împărăție, cea a Evangheliei, dar Împărăția evreilor va fi predicată de acești doi profeți. Prin urmare, observați Împărăția pe pământ.

Împărăția cerurilor este predicată neamurilor.

În Mileniu, Împărăția va fi așezată pe pământ.

Înainte de venirea celor doi profeți în scenă, toți evreii adevărați, care au fost omorâți de Eichmann și ceilalți, toți care au fost rânduiți mai dinainte, au primit câte o haină albă.

Privesc la ceasul din spate și văd că este deja târziu. Îi văd și pe frații care trebuie să stea în picioare, Dumnezeu să vă ajute, fraților. Nădejdea mea este că într-o zi veți primi cu toții o haină albă. Voi stați acolo și rezemați pereții pentru că vă dor picioarele. Mulți dintre voi ați lucrat toată ziua și știu ce înseamnă aceasta. Văd și femei bătrâne care trebuie să stea în picioare. Pot să văd și cum unii dintre bărbați se ridică și cedează locul lor femeilor, iar cineva își oferă chiar acum locul unei femei cu copil. Eu văd tot ce se întâmplă și sunt convins că vede și El.

Acum observați pe acești iudei. Eu trebuie să fac aceasta ca să vedeți descoperirea acestei Pечеți; să vedeți aceste suflete de sub altar și cine sunt ele.

Acum observați. Daniel a primit descoperirea că „Mesia urma să fie stârpit” la mijlocul celei de-a șaptezecă săptămână. Aceasta înseamnă jumătatea lui șapte. Păi, ce este jumătate din șapte? (Adunarea spune: „Trei și jumătate”). Trei și jumătate. Cât timp a predicat Hristos? (Adunarea răspunde: „Trei ani și jumătate”). Corect. Deci cât mai este hotărât pentru poporul Israel? Trei ani și jumătate.

Păi, în timpul acesta, în cele șapte epoci ale bisericii, este selectată Biserica Neamurilor și se duce sus.

Când se întâmplă aceasta, toți evreii care au fost martirizați peste tot din cauza orbirii, și care se află sub altar, aud Glasul care spune: „Acum înțelegeți? Voia Mea este ca fiecare dintre voi să primească o haină albă.”

Ei au întrebat: „Doamne, până când va trebui să mai așteptăm? Vom intra acum?”

„Nu, nu, nu, nu”, a răspuns El. Semenii voștri, iudeii, trebuie să sufere încă puțin. Ei trebuie să fie martirizați cum ați fost martirizați voi. Fiara trebuie să-i prindă când rupe legământul.”

După cum știți, cei doi profeți vin să profețască conform cu Apocalipsa 11. Vedeți? Și lor li se dă putere.

Cu voia Domnului, vom afla imediat și cine sunt ei, pentru că Biblia spune aceasta aici. Sigur, El o face. Sigur! Vedeți?

Acum observați. La mijlocul celor trei ani și jumătate, ei profețesc o mie două sute șaiszeci de zile.

În calendarul iudaic, o lună are exact treizeci de zile, calendarul roman fiind acela care a adus această mare dezordine în împărțirea lunilor anului, dar calendarul lui Dumnezeu are treizeci de zile pentru fiecare lună.

Dacă luați ca bază treizeci de zile pentru fiecare lună și socotiți timpul pentru o mie două sute șaiszeci de zile, veți obține exact trei ani și jumătate.

Vedeți că Dumnezeu nu greșește? Totul se potrivește perfect. Deci cei doi profeți predică trei ani și jumătate, timp în care sunt chemați cei o sută patruzeci și patru de mii.

Observați. Acești doi profeți sunt exact Moise și Ilie. Vedeți? Vedeți? Priviți la slujba lor, priviți ce fac acești profeți. *„Ei au putere să lovească pământul cu urgii, de câte ori doresc.”* Cine a făcut aceasta? Moise. *„Ei au putere să închidă cerul ca să nu cadă ploaie pe tot timpul slujbei lor.”* Cine a închis cerul timp de trei ani și jumătate? („Ilie”). Așa este, deci ei sunt cei doi profeți.

Acum vreau să vă spun ceva. Când un om moare, poziția lui nu se schimbă. Am să vă dau un exemplu.

Când Saul a fost părăsit de Dumnezeu din pricina neascultării sale, și acolo nu era niciun profet care să-i spună ce se va întâmpla în lupta pe care urma să o aibă cu filistenii, împăratul a mers la vrăjitoarea din En-Dor.

Ea a putut să cheme duhul lui Samuel, pentru că el era adormit sub jertfa sângelui boilor și țapilor.

Când a venit sus, Samuel era încă profet și a spus: *De ce mă chemați din odihna mea? Eu văd că ai devenit un dușman al lui Dumnezeu.*” După care i-a spus: *„Mâine seară pe vremea aceasta, vei cădea în luptă împreună cu fiii tăi, și vei fi cu mine.”* Și exact așa s-a întâmplat. Vedeți? El încă era profet. Vedeți?

Toți acești oameni sunt încă profeți. Cu voia Domnului, vom intra puțin mai adânc în problema aceasta. Vedeți?

Oh, Doamne, cât de mult iubesc acest Cuvânt! Nu-i de mirare că este scris că *„omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”*

Cei doi profeți sunt Ilie și Moise – aceasta se vede din lucrarea pe care o fac, deoarece aceasta a fost slujba lor întotdeauna. Ei fac exact ce au mai făcut. Aceea nu i-a schimbat. Rețineți că acești oameni nu au murit.

Înainte de a trece mai departe vreau să vă atrag atenția să nu confundați slujba a cincea a lui Ilie cu cea de-a patra. Eu v-am spus deja că Biserica dintre neamuri îl așteaptă pe Ilie. Corect.

Aici el este dincoace cu Iudeii. Amintiți-vă! El nu poate veni numai de patru ori pentru că acesta este numărul vrăjmașului; Ilie trebuie să vină de cinci ori.

Prima dată a venit Ilie însuși. Data următoare când el a venit, el era Elisei. Data următoare era (ce?) Ioan Botezătorul. Data următoare când el vine, este pentru îngerul al șaptelea. Și când el vine a cincea oară, el este cu Moise. Sigur. Da, domnule. Să nu-l confundați. Aha.

După cum știți, cinci este numărul harului. Dacă nu înțelegeți, priviți: Isus este lucrarea de dragoste a harului. Să vedem: I-e-s-u-s este format din cinci litere. L-a-b-o-r – lucrare, este corect? L-a-b-o-r, lucrarea de dragoste pentru voi. Cum veniți la El? Prin ce? Voi veniți la „I-e-s-u-s” prin „F-a-i-t-h” (credință), în „L-a-b-o-r” (lucrarea de dragoste), mai clar: veniți la El prin credința în lucrarea de dragoste pe care a făcut-o pentru voi. Este corect? Aceasta este o lucrare prin har, adică prin îndurarea Sa.

Observați. Primul a fost chiar Ilie Tișbitul, al doilea a fost Elisei, iar al treilea a fost Ioan. Conform Maleahi 4.5 și Apocalipsa 10.7, al patrulea Ilie este îngerul al șaptelea al Bisericii, iar a cincea oară vine din nou chiar Ilie. El este trimis la Israel, după ce Biserica este dusă.

Acum mă simt cu adevărat bine. Dați-mi voie să clarific puțin problema cu Ilie din Maleahi 4, ca să nu fie nici o confuzie. În Maleahi 4.6b, scrie că „Ilie va întoarce inima copiilor spre părinții lor”, iar unii cred că este același lucru pe care urmează să-l facă și la iudei. Dați-mi voie să clarific lucrul acesta. În Maleahi 4 scrie că „el va întoarce inima copiilor la părinți.” Vedeți, înapoi la părinți!

Acum lăsați-mă să vă arăt deosebirea slujbei. Dacă Ilie ar veni să întoarcă inima copiilor la părinții evrei, L-ar nega pe Hristos pentru că ar merge înapoi la Lege. Înțelegeți? („Amin”).

Observați. Când Ilie din Maleahi 4 vine să-și îndeplinească slujba, vine singur. Desigur. Dar conform textului din Apocalipsa 11, când vine să slujească la Iudei, vine împreună cu Moise. (Fratele Branham bate de două ori din palme). Vedeți? Înțelegeți? („Amin”).

Când vine Ilie din Maleahi 4, el este singur, nu vine cu Moise. „*Se va ridica Ilie.*” Deci, Duhul arată că Ilie va veni pentru ultima epocă a Bisericii ca să reașeze, să întoarcă inima copiilor la credința originală a părinților, la credința apostolică, pentru că anticristul i-a tras pe toți afară. El va reașeza Cuvântul original în Biserică, descoperind toate lucrurile. Vedeți, el vine singur.

Vedeți? Dar Biblia spune că atunci când vine la cei o sută patruzeci și patru de mii, vine însoțit de Moise. Acolo sunt doi, nu unul. Slujba lui Ioan Botezătorul, în Duhul și puterea lui Ilie, nu putea să ducă Israelul la Lege, ci la har, deoarece el a venit să li-l prezinte pe Mesia, iar acum, când vine însuși Ilie, însărcinarea lui este să-L vestească pe Hristos la cei o sută patruzeci și patru de mii. „Acolo este El, Mesia care a fost stârpit.” Amin. Deci, aveți grijă să nu le încurcați pentru că Scriptura nu este încurcată deloc. Scriptura nu minte. Glorie!

Oh, când am văzut aceasta, am sărit în sus și am zis: „Îți mulțumesc, Doamne!” La prima Sa venire, Ilie a fost singur, dar când vine din nou, sunt doi. Atunci am zis: „Iată-o acolo! Aceasta este, Doamne. Amin! Acum o văd! Aleluia!” Ea este exactă.

Dacă nu aș fi menționat aceasta, putea fi confuză pentru cineva, dar El mi-a spus să o menționez, iar eu am făcut întocmai.

Observați că acești oameni sunt păstrați de Dumnezeu în viață, după ce și-au terminat slujba trecută. De ce? Pentru slujba viitoare pe care o au de îndeplinit. Vedeți? Duhul lui Ilie slujește de cinci ori, iar Moise vine de două ori. Da, ei sunt păstrați în viață pentru slujbele lor viitoare.

Nici unul dintre ei nu este mort acum. Credeți aceasta? Ei au fost văzuți vii pe Muntele schimbării la față, unde au stat alături de Isus. Dar rețineți, ei trebuie să moară.

Moise a murit, dar a înviat pentru că el a fost un tip desăvârșit al lui Hristos.

Vedeți? Nimeni nu a știut vreodată unde a fost îngropat Moise. De ce? Pentru că îngerii au venit și l-au luat. Vedeți? El a avut escortă de Îngeri. De ce? Pentru că niciun muritor nu putea să-l ducă acolo unde trebuia să meargă. El a trecut doar prin moarte, asta-i tot. Îngerii au venit, l-au luat și l-au dus acolo unde trebuie să fie; nimeni nu știe unde.

Nici măcar Satan nu a știut. El s-a certat cu arhanghelul Mihail. El zicea: „Nu pot înțelege ce s-a întâmplat cu trupul lui Moise, doar l-am văzut cum tremura în timp ce privea spre țara făgăduită și spre copiii lui Israel. L-am văzut tremurând, apoi s-a urcat pe Stâncă, iar din clipa aceea nu l-am mai văzut.”

Acea era Stânca! Acea era Stânca! Lăsați-mă să stau și eu pe această Stâncă, la capătul drumului meu! Da, domnilor! Un frate de culoare obișnuia să vină aici sus și să cânte: „Dacă aș putea, aș sta pe Stânca pe care Moise a stat.”

Da, domnilor! Oh, aceasta este o Stâncă pe care eu vreau să stau și stau pe Ea prin credință.

Observați! Ilie a obosit pentru că avusese foarte mult de lucru, iar Dumnezeu i-a trimis un car de foc și l-a luat Acasă. Este adevărat? („Amin”). El l-a luat sus, nu a murit, fiindcă Dumnezeu mai are cu el o lucrare în viitor. L-a lăsat să ungă un om, vedeți, să vină înainte în Duhul lui.

Dar conform Apocalipsa 11, atât el, cât și Moise, trebuie să guste moartea. Da, ei trebuie să moară. Când își termină lucrarea, sunt uciși amândoi. Da, domnule. Amândoi trebuie să guste moartea. Să citim pentru aceasta în Apocalipsa 11.7-8: *„Când își vor isprăvi mărturisirea lor, fiara care se ridică din Adânc, va face război cu ei, îi va birui și îi va omorî.”*

Dar priviți ce se întâmplă. Ei sunt simbolizați perfect.

„Și trupurile lor moarte vor zăcea în piața cetății celei mari, care în înțelesul duhovnicesc se cheamă „Sodoma” și „Egipt”, unde a fost răstignit și Domnul lor.” (vedeți, în Ierusalim).

Așadar, după ce își încheie slujba, ei trebuie să guste moartea. De ce? De ce nu i-a spus Dumnezeu lui Ilie: „Ai lucrat din greu, de aceea Mă gândesc să-l trimit numai pe Moise.”

Priviți la slujba lui Moise. Ilie a fost un profet pentru toate națiunile, pe când Moise a fost un dătător de Lege numai pentru Israel.

Acesta este motivul pentru care este nevoie ca Moise să vină împreună cu Ilie. Amin. Evreii spun: „Stai puțin, noi ținem încă Legea!” Dar alături de Ilie stă și Moise. Oh! Vedeți, Moise a venit numai pentru evrei și le-a dat Legea, dar Ilie este un profet pentru toate națiunile.

Care a fost mesajul lui Ilie? El s-a ridicat împotriva femeilor cu părul scurt, împotriva denominațiilor. Da, domnilor, le-a dat de gol, le-a sfărâmat și le-a rupt în bucăți. El le-a spus: „Veți fi date hrană la câini!” El într-adevăr le-a rupt în bucăți.

Apoi, când Duhul Lui a venit peste Ioan Botezătorul, acesta a ieșit din pustie și a făcut același lucru ca și Ilie. Corect. El a spus: „*Să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Noi aparținem la aceasta sau la cealaltă.” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii ai lui Avraam.*” (Matei 3.9).

El i-a spus lui Irod fără nici o frică: „Nu este bine că ai luat-o de nevastă pe cumnata ta. După lege nu ai voie să faci aceasta!” Oh, frate! Iuh! Hm! El i-a spus adevărul. Sigur.

Observați. Aceste suflete de sub altar trebuie să aștepte puțină vreme până când vor fi martirizați cei o sută patruzeci și patru de mii. Oh, nu aduce acest lucru întreaga Scriptură într-o unitate perfectă?

Timpul meu a trecut deja, dar dacă mai puteți asculta puțin, mai am câteva lucruri de spus. („Continuă mai departe”). Știu că este cald aici, pentru că și eu transpir, dar ascultați! Dați-mi voie să vă spun acest lucru în prezența Lui. Prin harul Său, El mi-a îngăduit să-mi văd poporul îmbrăcat în haine albe. Nu este mult de atunci, vă amintiți? („Amin”). Mireasa Neamurilor, ei sunt acum acolo. Ei toți erau în haine albe.

Cam cu un an în urmă, într-o dimineață m-am trezit și am strigat-o pe soția mea „Scumpo...”, dar ea nici nu s-a mișcat. Trebuiau trimiși copiii la școală, așa că m-am ridicat și mi-am rezemat capul de capătul patului. În timp ce stăteam acolo, m-am gândit: „Băiete, ai deja cincizeci și cinci de ani, așa că dacă vrei să faci ceva pentru Dumnezeu, ar fi timpul să te grăbești, pentru că peste puțin timp va fi târziu deoarece vei fi prea bătrân.”

Apoi m-am gândit: „Da, acesta este adevărul. În curând va trebui să plec, căci am trăit deja cu un an mai mult decât tatăl meu. Va trebui să plec departe și încă nu am făcut nimic pentru Dumnezeu. Întotdeauna am vrut să fac ceva pentru El și trebuie să mă grăbesc s-o fac, deși nu știu cum am s-o fac. Omule, sper să trăiesc să-L văd venind, fiindcă nu vreau să fiu o stafie sau un duh.”

Vedeți, întotdeauna mi-a fost teamă să fiu un duh... Mă gândeam că dacă l-aș întâlni pe fratele Neville, el ar fi un nor alb micuț care se mișcă în jur. Eu i-aș spune: „Hello, frate Neville”, iar el mi-ar răspunde: „Hello, frate Branham,” prin vreun alt simț, pentru că nu ar putea vorbi. Eu aș ști numai că el este fratele Neville. Da. l-aș face cu mâna așa cum fac întotdeauna, pentru că tot ce aș ști este că sunt ființe umane. Vedeți, aș vrea să dau mâna cu el, dar el nu are nici o mână, fiindcă ea este jos în mormânt, putrezită. Vedeți?

Mă gândeam: „Doamne, sper că nu trebuie să trec prin aceasta.” Acum am să vă spun adevărul. Mie mi-a fost frică să mor; nu mă temeam că aş fi pierdut, ci nu voiam să fiu un duh. Voiam să rămân om. Am vrut să rămân așa și să aștept Răpirea. Nu voiam să fiu un duh și să umblu în jur.

Și în timp ce stăteam și mă gândeam la toate aceste lucruri, s-a întâmplat ceva. (Fratele Branham pocnește o dată din degete).

Voi toți știți despre vedenii, iar dacă ceea ce s-a întâmplat a fost o vedenie, pot să spun că nu am mai avut niciodată una ca aceasta, deși am vedenii de când eram un băiețel.

Deodată s-a întâmplat ceva și am simțit că plec, așa că mi-am zis: „Oh, am murit și sunt dus!” Vedeți? Am ajuns undeva și mă gândeam: „Cred că voi privi înapoi!” Totul era atât de real ca prezența voastră aici. Vedeți? Când am privit înapoi, m-am văzut stând întins pe pat, lângă soția mea, așa că mi-am zis: „Probabil am avut un infarct și am murit pe loc. Acesta este un fel plăcut de a muri, pentru că nu am suferit deloc.” Mă priveam cum stăteam întins pe pat și îmi ziceam: „Este foarte ciudat că în același timp zac pe pat și stau și aici.”

Spunând aceasta am privit din nou înainte și am văzut o câmpie întinsă cu iarbă. M-am întrebat: „Ce-o fi aceasta?”

Și dintr-o dată, au apărut mii și mii de femei tinere, toate îmbrăcate cu haine albe, cu părul lung până la mijloc și desculțe. Toate veneau alergând spre mine. Ce să fie aceasta?”, m-am întrebat din nou.

M-am uitat înapoi și acolo jos eram eu; am privit din nou înainte și le-am văzut pe femeile acelea care veneau alergând spre mine. Gândindu-mă că sigur visez mi-am mușcat degetul dar când am făcut aceasta, m-a durut.

Am privit din nou spre acele femei și mi-am zis că este foarte ciudat că ele aleargă spre mine. Nu am văzut niciodată femei atât de frumoase! Toate veneau alergând spre mine...

Voi știți că mulți mă numesc „urătorul de femei”, dar nu este adevărat. Eu cred că o femeie adevărată este un mărgăritar, dar cred că o femeie necredincioasă și rea este așa cum a spus Solomon: „Ca apa în sângele tău.” Acesta este motivul pentru care nu am nici o rezervă în a muștra o femeie cu renume rău sau care face pe deșteapta.

Deci grupul acela mare de tinere au venit spre mine și au început să mă îmbrățișeze. Aceasta era ceva neobișnuit. Voi știți că nu aș permite niciodată așa ceva. Astfel, ele... Acum va trebui să spun aceasta deși sunt într-o mulțime amestecată. Ele erau femei, dar au venit, m-au îmbrățișat spunând: „Fratele nostru iubit!” Ele mă îmbrățișau una după alta, spunând: „Fratele nostru iubit!”

Eu priveam în jur și mă întrebam: „Bine, dar ce este aceasta?” Vedeți? Am privit din nou înapoi și m-am văzut întins pe pat; și în același timp eram și în mijlocul acelor femei tinere.

„Este ciudat. Nu mai înțeleg nimic.”

Femeile acelea mă îmbrățișau și ziceau: „Oh, scumpul nostru frate!” Ele făceau aceasta deși erau femei.

Iertați-mă, surorilor, pentru ceea ce voi spune... dar și voi ascultați de medicul vostru pentru a vă menține trupul sănătos. Tot așa, mă gândesc că dacă nu avem minți curate, nu suntem creștini.

Eu am dus întotdeauna o viață curată, Dumnezeu știe aceasta. Când eram doar un

copil, Îngerul Domnului a venit și mi-a spus să nu-mi pângăresc trupul, să nu fumez și să nu beau. Acestea au fost cuvintele Lui și pot spune că prin harul lui Dumnezeu am făcut tot ce mi-a poruncit. Deși eram încă un păcătos, nu m-am dus cu nicio femeie.

Vedeți voi, atunci când un bărbat îmbrățișează o femeie se produce o senzație pentru că cei doi sunt de sex diferit. Nu contează cine sunteți, pe mine nu mă veți putea convinge că în voi nu se naște o senzație, dacă sunteți sănătoși.

Dar Acolo, nu va mai fi acea senzație pentru că nu mai aveți celule diferite. Acolo nu vom mai păcătui pentru că va fi o schimbare și nu va mai fi decât o dragoste frățească pentru femeile acelea.

Eu cred că o femeie care este frumoasă și se poartă decent, ca o adevărată doamnă, este un adevărat giuvaier pe pământ. Mie îmi place tot ce este frumos, iar o femeie care rămâne la locul ei și se poartă ca o adevărată doamnă, merită toată considerația și lauda. Aceasta cred eu.

Mie îmi place tot ce este natural, original: un cal frumos care are într-adevăr un corp frumos; un munte frumos, o femeie frumoasă, un bărbat frumos, într-un cuvânt, îmi place tot ce a fost creat de Dumnezeu, dar pot spune că ceea ce am văzut acolo era desăvârșit.

Ele mă strângeau cu putere în brațe, dar deși erau femei, iar eu bărbat, nu am simțit nimic. Acolo nu putea să existe nici un păcat pentru că glandele femeiești și bărbătești nu mai erau. Slavă Domnului! Ele erau surorile mele desăvârșite.

Atunci mi-am privit mâinile și am văzut că erau tinere, apoi am observat că și femeile acelea erau toate tinere; eu eram, de asemenea, tânăr.

Eu mi-am pierdut părul încă din tinerețe, când un frizer m-a ars cu acid carbonic. Acesta este motivul pentru care răcesc atât de ușor, pentru că pielea capului meu este foarte sensibilă. Rădăcinile părului sunt acolo, dar cu toate acestea nu-mi mai poate crește nici măcar un fir pentru că a fost ars. Vedeți?

Acum câțiva ani am mers împreună cu soția mea și mi-a luat o perucă, dar mi-a fost rușine s-o port pentru că era ceva fals, și eu nu am vrut nimic fals.

Atunci mi-am zis: „Nu-i nimic, voi purta o căciulă de lână.” Dar știți ce s-a întâmplat? Oamenii au început să mă numească „episcopul”, așa că am spus: „Gata și cu asta!” și astfel trebuie să suport răceala...

Dacă deschideți geamul și intră numai puțin aer rece, răcesc imediat.

Am fost și la un doctor, iar el mi-a spus: „Porii capului tău sunt deschiși, iar în timp ce predici transpiri. Dacă vine numai puțin aer rece, care aduce un germen de răceală, acesta pătrunde prin pori, iar în dimineața următoare ești răgușit.”

Astfel, oh, Doamne, voi oamenii care aveți păr, nu știți cât de recunoscători ar trebui să fiți că îl aveți. Acesta este adevărul. Vedeți? Dacă nu-mi repar dinții, într-una din zile va trebui să-mi pun alții sau să rămân fără dinți.

Astfel, eu nu cred că aceasta ar fi ceva greșit pentru un bărbat, dacă ar vrea să poarte o perucă, așa cum nu ar fi nici pentru o femeie să poarte unul din acești șoareci sau șobolani, sau orice își pun ele în păr ca să-l adune. Vedeți? Dar, desigur, depinde de ce o faceți. Vedeți? Depinde de motivul pentru care o faceți.

Dar când am fost Acolo, am observat că aveam din nou tot părul pe cap. Doamne, eram la fel de tânăr ca femeile acelea care veneau spre mine. „Oh, m-am gândit, aceasta este ceva ciudat! Ele sunt aici”

Și în timp ce priveam spre ele, am văzut-o pe Hope. Voi știți că ea a murit când avea doar douăzeci și doi de ani. O, era la fel de frumoasă ca întotdeauna! Mulți dintre noi ne-o amintim – avea niște ochi mari și negri. Era nemțoaică și își purta părul lung pe spate. O priveam îngândurat, în timp ce ea alerga spre mine, și îmi ziceam: „Desigur, îmi va spune: „Bill...” Da, știu că îmi va spune: „Bill”, atunci când va ajunge lângă mine.”

Celelalte femei veneau, mă îmbrățișau și îmi spuneau: „Fratele nostru iubit, suntem așa de bucuroase să te vedem!” Toate erau îmbrăcate la fel, dar părul lor avea diferite culori: unele erau roșcate, altele erau brunete sau blonde, dar toate erau tinere.

Când Hope a ajuns lângă mine, mi-am zis: „Oare ce-mi va spune?” dar ea a venit, m-a îmbrățișat la fel ca celelalte, a zis: „Oh, fratele nostru iubit!”, și a mers mai departe.

Apoi am auzit un zgomot care venea din partea cealaltă. Am privit într-acolo și am văzut un grup de bărbați tineri care veneau spre mine, toți având cam douăzeci de ani. Unii erau brunetți, alții blonzi, dar toți erau îmbrăcați în haine albe și desculți. Ei alergau spre mine, mă îmbrățișau și spuneau: „Fratele nostru iubit!”

Atunci am privit din nou înapoi și m-am văzut întins pe pat. „Aceasta este foarte ciudat!”

Chiar în clipa când spuneam aceste cuvinte, am auzit un Glas care mi se adresa, dar nu puteam să îl văd pe Cel care-mi vorbea. El mi-a zis: „Ai fost adunat împreună cu poporul tău.” Apoi, un om m-a ridicat sus, sus de tot, și m-a așezat pe un loc înalt.

„De ce ai făcut aceasta?” l-am întrebat.

„Pentru că pământ ai fost conducător.”

„Nu înțeleg ce vrei să spui” am zis. Nu puteam să-l văd pe Cel care îmi vorbea pentru că era chiar deasupra mea.

„Păi, dacă am trecut din viață, vreau să Îl văd pe Isus”, am spus eu. „El a fost toată viața mea, de aceea, vreau să-L văd.”

„Nu poți să-L vezi acum. El este încă mai sus.”

Vedeți, aceasta era dedesubt de altar, în al șaselea loc, unde merg oamenii. Vedeți, nu al șaptelea, unde este Dumnezeu. Nu în dimensiunea a șaptea, ci în a șasea!

Toți erau acolo și treceau pe lângă mine. Păreau a fi milioane. Nu am văzut niciodată atât de mulți... Și când am stat Acolo, toți acei bărbați și femei, treceau pe lângă mine și îmi ziceau: „Frate!”...

Apoi Glasul mi-a zis: „Ai fost adus la poporul tău, așa cum a fost dus și Iacov la poporul lui.”

„Poporul meu? Toți aceștia sunt Branham?”

„Nu. Ei sunt cei care s-au întors la Hristos prin tine!” mi-a răspuns El.

Atunci am privit în jur și am observat o femeie foarte tânără, care a alergat spre mine și m-a îmbrățișat zicând: „Oh, fratele meu iubit!” După ce m-a îmbrățișat, femeia a trecut mai departe. „Doamne! Arăta ca un Înger.”

Atunci Glasul acela mi-a zis: „Nu ai recunoscut-o?”

„Nu”, am răspuns eu. „Nu o cunosc.”

„Ai condus-o la Hristos atunci când era trecută de nouăzeci de ani.” Apoi a adăugat: „Înțelegi acum de ce te iubește atât de mult?”

„Fata aceasta frumoasă era trecută de nouăzeci de ani?”

„Da, dar a fost schimbată. Acesta este motivul pentru care te numește, „frate iubit.”

Atunci mi-am zis: „Oh, Doamne, de aceasta mă temeam? Oare de ce mă temeam? Păi, oamenii aceia sunt reali.” Ei erau liniștiți și fericiți Acolo. „Bine”, am spus eu, „dar de ce nu pot să Îl văd pe Isus?”

„El va veni într-o zi, iar atunci vei fi judecat. Aceștia pe care îi vezi aici, sunt convertiții pe care i-ai condus tu.”

„Vrei să spui că voi fi judecat pentru că am fost conducătorul lor?”

„Da.”

„Fiecare conducător trebuie să fie judecat în felul acesta?”

„Da”, a răspuns Glasul.

„Și Pavel va fi judecat?”

„El va trebui să fie judecat cu ai lui.”

„Bine. Dacă grupul lui va intra, înseamnă că va intra și grupul meu pentru că am predicat exact același Cuvânt. El a botezat în Numele lui Isus Hristos, iar eu am făcut la fel.”

Când am spus aceasta, am auzit milioane de glasuri care au strigat: „Pe aceasta ne odihnim noi!” „Doamne”, mi-am zis atunci, „dacă aș fi știut aceasta înainte de a ajunge aici, i-aș fi împins pe oameni să vină la El. Ei nu-și pot permite să piardă aceasta.” Atunci Glasul a spus: „El va veni într-o zi, și atunci...!” Acolo nu se mănâncă, nu se bea, nu se doarme și toți sunt una. Nu este aceasta desăvârșire? Ba da, este mai mult decât atât. Nu este minunat? Da, este mai mult decât minunat! Nu există cuvinte care să poată exprima ce este Acolo. Nu, în limbajul omenesc nu există suficiente cuvinte pentru aceasta. Tu ai ajuns, și aceasta-i tot.

M-am gândit: „Păi, este perfect, dar ce vom face după aceea?”

„Când vine Isus, El te va judeca pentru lucrarea pe care ai făcut-o, apoi mergem înapoi pe pământ și ne luăm trupuri.” Eu nu m-am gândit niciodată la aceasta, dar totul este conform Scripturii. Deci el mi-a spus: „Atunci mergem înapoi pe pământ și ne luăm trupuri, iar atunci mâncăm. Aici nu mâncăm și nici nu dormim, dar când mergem înapoi pe pământ, vom mânca.”

„Doamne, lucrul acesta este cu adevărat minunat!” m-am gândit atunci. Oh, Doamne, eu mă temeam de aceasta, dar acum mă întreb: Cum am putut să mă tem de clipa când voi merge Acolo? De ce m-am temut de moarte? De ce m-am temut să ajung în acea stare? Păi, aceasta este desăvârșire plus desăvârșire, plus desăvârșite! Oh, este minunat!

Vedeți, noi eram chiar sub altar și așteptam venirea Lui, vedeți, ca El să meargă să-i ia pe cei care dormeau în... trupurile adormite în țărână, ca să le învie din nou; vine acolo, să ne învieze.

Isus a venit prin Paradis și i-a adus sus pe Avraam, pe Isaac, pe Iacov și pe toți cei, voi știți, care așteptau prima înviere. Ei au intrat în cetate și le-au apărut la mulți. Acesta este biblic. Vedenia sau orice era aceasta, era biblică.

Apoi am auzit un nechezat. M-am întors și l-am văzut pe calul meu, pe micuțul Prinț, pe care îmi plăcea atât de mult să călăresc. El a venit la mine și și-a pus capul pe umărul meu, așa cum îl punea atunci când îi dădeam zahăr. L-am mângâiat și am zis: „Prinț, am știut că vei fi aici!

Atunci am simțit că ceva îmi linge mâna. Era bătrânul meu câine de ratoni.

Când domnul Short mi l-a otrăvit, am jurat că îl voi ucide pentru aceasta. Pe vremea aceea aveam doar șaisprezece ani. Îmi amintesc că după ce l-am îngropat, am stat lângă mormântul câinelui și am spus: „Fritz, tu mi-ai fost un prieten credincios. M-ai condus la școală, iar atunci când ai îmbătrânit m-am îngrijit eu de tine. Acum ai fost ucis de omul acesta, dar îți promit că mă voi năpusti asupra lui și îi voi lua viața pentru tine!”

Tatăl meu m-a prins chiar în clipa când eram pe punctul să-l împușc, iar mai târziu, știți ce s-a întâmplat? L-am condus la Hristos, l-am botezat în Numele lui Isus Hristos, și tot eu l-am și înmormântat atunci când a murit. Da, domnule. Eu m-am convertit cam la doi ani după moartea lui Fritz, iar din clipa aceea am văzut altfel lucrurile, așa că în loc să îl urăsc, l-am iubit ca pe un frate. Și acum, acolo era și Fritz și îmi lungea mâna.

Nu am putut să plâng pentru că acolo nu plânge nimeni. Da, acolo era numai bucurie. Tu nu puteai fi trist, deoarece era numai fericire; nu puteai să mori,

deoarece era numai Viață. Vedeți? Vedeți? Nu puteai îmbătrâni, deoarece totul era tinerețe. Da, totul era desăvârșit! Atunci mi-am zis: „Oh, ce minunat este aici!” Oh, Doamne! Eram chiar Acasă.

Chiar atunci am auzit un Glas care zicea: „Tot ce ai iubit vreodată... ”, răsplata slujbei mele.

„Nu am nevoie de nici o răsplată!” am zis, dar Glasul a continuat: „Toți aceia pe care i-ai iubit și care te-au iubit, îți sunt dați de Dumnezeu.” Atunci am spus: „Slavă Domnului!”

M-am simțit ciudat și mi-am zis: „Ce se întâmplă, căci mă simt ciudat!” M-am întors și am privit în jur. Trupul meu se mișca pe pat. „Oh, nu vreau să merg înapoi! Nu mă lăsa să merg înapoi!”

Dar pentru că Evanghelia trebuia predicată în continuare, în numai o secundă am fost înapoi în pat, în acest trup. Vedeți?

Voi știți că am povestit această viziune, cu două luni în urmă, în revista „Vocea Oamenilor de afaceri”, o revistă care este trimisă pretutindeni în lume. Fratele Norman, care cred că se află printre noi în seara aceasta, a tipărit aceste lucruri în toate limbile, apoi a scris totul sub formă de broșuri și le-a trimis pretutindeni. Mulți predicatori au luat poziție pentru Domnul, dar vă voi vorbi numai despre unul dintre ei. Acesta a venit la mine și mi-a zis: Frate Branham, vedenia ta din „Vocea Oamenilor de afaceri...”

Eu îl apreciez pe Tommy Nickels, deși nu este cu Oamenii de afaceri. Nu știu de ce, dar nu este. El a pus aceasta acolo corect, cum am spus eu. El a spus chiar în revista aceea trinitariană: „Pavel a botezat în Numele lui Isus și le-a poruncit oamenilor să facă la fel, iar eu am făcut întocmai.” Vedeți, el a pus-o exact cum a fost. Vedeți? Astfel, m-am gândit: „Doamne!”

Ea putea fi o vedenie... Acum, eu nu vreau să spun, „strămutare.” Dacă eu am fost apucat sus în primul cer și am văzut aceasta, cum este cu Pavel care a fost apucat direct sus în al treilea cer? Cum era Acolo? El a spus că nici măcar nu putea să vorbească despre aceasta, vedeți? Eu nu știu dacă aceasta a fost o apucare sus, nu pot spune. Nu v-aș putea spune.

Dar acest lucrător a zis: „Frate Branham, vedenia ta a sunat în deplină concordanță cu Scriptura până în clipa când ai spus că ai întâlnit acolo un cal. Un cal în cer?” Vedeți, omul ecleziastic, înțelepciunea, mintea? Vedeți? El a spus: „Cerul este pentru oameni, nu pentru cai.”

El spunea: „Cerul este pentru oameni, nu pentru cai.”

Fiul meu, Billy, mi-a adus scrisoarea acestui bărbat, acum vreo trei sau patru luni, iar eu i-am răspuns următoarele:

„Fratele meu scump, sunt surprins de înțelepciunea și de cunoștința ta despre Scriptură. Eu nu am afirmat că am fost în cer, ci am spus că era un loc ca Paradisul, deoarece Hristos era încă deasupra. Totuși, dacă aceasta te-ar putea ajuta, citește din Apocalipsa 19, unde scrie că atunci când vine Isus, din cerurile Cerului, călărește un cal alb și toți sfinții care îl însoțesc sunt călări tot pe cai albi, ceea ce dovedește că ce am spus este corect.” Absolut.

Tot acolo sus sunt și niște Făpturi care seamănă cu un vultur, cu un vițel sau cu un... Păi, Doamne, de unde au venit caii care l-au luat pe Ilie la cer? Vedeți? Toate acestea arată că mintea omenească este întotdeauna în căutarea motivelor de critică. Acesta este adevărul.

Mă gândesc că așa cum Ioan s-a uitat și i-a văzut pe frații lui care trebuiau să sufere puțin, Domnul Dumnezeu mi-a îngăduit și mie să îi văd pe frații mei și sfinții care așteptau venirea Domnului. Observați, că acești sfinți nu erau sub altarul de

jertfă; ai mei nu erau. Dar, aceia erau, ei erau martiri. Înțelegeți? Ai mei nu erau sub altarul martirilor.

Acum vreau să fiți foarte atenți. Voi încheia la ora zece, chiar dacă trebuie să mă opresc și să termin mâine.

Priviți. Aceia nu erau ai mei... mireasa nu era sub altarul martirilor, nu, nu era sub altarul de jertfă al martirilor; ei au primit haine albe, prin a accepta harul iertător al Cuvântului viu. Hristos le-a dat o haină albă.

Eu cred că cea de-a cincea Pecete este deschisă pentru noi. V-am spus totul cu un cuget curat, prin descoperirea clară primită de la Dumnezeu. Nu am încercat să privesc această Pecete prin înțelepciunea mea, ci prin descoperirea Lui. Acesta este motivul pentru care am fost întotdeauna împotriva organizației, și niciodată nu aș aparține la ei. Însă acum ea este deschisă pentru mine.

Și mă mai gândesc la un lucru. Prin deschiderea Peceteii a cincea a fost corectată o învățătură - mă refer la o învățătură despre care eu aș putea vorbi, și anume, despre adormirea sufletului. Știu că printre noi sunt oameni care cred în adormirea sufletului, dar Pecetea dovedește că nu este adevărat. Ei nu dorm, ci sunt vii. Trupurile lor dorm, dar sufletul nu este în mormânt, ci în în Prezența lui Dumnezeu, sub altar. Vedeți?

Aici mă deosebesc de un frate scump, învățător. Îi văd pe unii dintre adepții lui stând aici. Eu știu că el este un mare învățător, un doctor în divinitate, cu Ph., LL.D... Cred că acum este dus, dar a fost un om bun și un scriitor bun. Mă refer la fratele Uriah Smith, autorul cărții despre Daniel și descoperirile lui. Cei care sunteți urmașii învățăturilor lui, să nu credeți că spun aceasta cu aroganță...Vedeți? Dar fratele Smith încearcă să sprijine și să dovedească faptul că sufletul doarme. El spune că „ Sufletul doarme și acolo nu este nici un altar de jertfă, singurul altar din cer fiind,” după părerea lui, „altarul tămâierii.” Oameni dragi, eu nu vreau să îl contrazic pe acest bărbat înțelept... pe care sper să-l întâlnesc pe partea cealaltă.

Nu spun aceasta ca să mă deosebesc de acest mare învățător, dar Pecetea infirmă învățătura lui. Deschiderea acestei Peceți arată că ei sunt vii, nu morți. Vedeți?

Acum fiți atenți. Dacă în cer nu este un altar de jertfă, unde stă Jertfa pentru păcat, Mielul? Trebuie să fie un loc unde să stea Mielul acela junghiat, însângerat. El stă acolo unde este Sângele...

Biblia spune că ieșea un miros de tămâie, care sunt rugăciunile sfinților. Dacă Acolo nu este nicio jertfă pe altar, înseamnă că rugăciunile nu pot fi primite. Rugăciunile pot să ajungă la Dumnezeu numai prin Sângele de pe altarul de jertfă.

Fratele Smith a fost greșit în această problemă. Nu o spun ca să fiu în dezacord cu el, dar cred că am fost destul de clar, că am vorbit cu dragoste frățescă și cu respect pentru marea lui lucrare, dar în privința aceasta a fost greșit.

Pecetea a cincea a adus lumină asupra acestei probleme și la fel asupra multor altora, dacă voi ați prins aceasta. Vedeți? Acum aștept întrebările voastre ca să putem clarifica totul pe deplin.

Unde este chivotul? Unde este Mielul sângerând care a fost bătut și rănit ca să aducă iertarea și să facă posibilă primirea acestor rugăciuni plăcut mirositoare?

Vedeți, Biblia spune că *„dacă cortul acesta pământesc se desface, noi avem deja unul care ne așteaptă.”* (2 Corinteni 5.1). Acolo i-am văzut pe sfinții aceia. Vedeți?

Scuzați-mă surorilor, pentru că vorbesc deschis în fața femeilor tinere, dar vedeți, când o femeie zămislește vine la suprafață un mănunchi mic de mușchi care se mișcă și sare: acesta este trupul natural, pământesc.

Ați observat ceva deosebit la soția voastră cu puțin înainte de a naște? Ea devine mai blândă, mai iubitoare. Dacă a fost mai rece, acum va deveni mai iubitoare, mai tandră. Ați observat acest simțământ aproape sfânt la mamă?

De multe ori se pot vedea păcătoși care râd de o femeie însărcinată. Mă gândesc că o asemenea manifestare este mai mult decât murdară, pentru că acea femeie este pe cale să aducă o viață în lume.

În toată perioada cât este însărcinată, ea are un simțământ de dragoste. De ce? Pentru că un micuț trup duhovnicesc, viață duhovnicească, așteaptă să vină în acel trup micuț îndată ce este născut. Acum el este numai zămislit, dar în curând se va naște, și atunci trupul duhovnicesc se unește cu trupul pământesc, natural.

Biblia spune că acum noi suntem născuți din Dumnezeu, că suntem născuți din Duhul Sfânt, care este Hristos în noi, iar în noi se formează un fiu al lui Dumnezeu. Și atunci când acest trup pământesc se desface, trupul duhovnicesc iese din acest înveliș pământesc, pentru că este un alt trup care așteaptă să îl primească. Deci, când se desface acest cort pământesc, există un alt trup care să-l primească. Acest trup muritor se îmbracă în nemurire; cel pământesc se îmbracă în cel ceresc. Înțelegeți ce vreau să spun? Există un trup pământesc care e păcătos, dar în formarea lui, întocmai ca acesta, este un alt trup la care mergem.

Îi sunt foarte recunoscător lui Dumnezeu pentru că eu, fratele și păstorul vostru, pot spune ca i-am văzut pe acești oameni în acel trup și i-am atins cu mâinile mele. Acesta este adevărul.

Uitați-vă la Moise și la Ilie. După ce Moise a murit, iar Ilie a fost luat în cer, au stat pe Muntele schimbării la față și aveau toate simțurile: auzeau, înțelegeau și au putut să vorbească cu Isus înainte de răstignire. Ce fel de trup aveau?

Uitați-vă la Samuel. Deși era mort de aproape doi ani, a fost chemat de vrăjitoarea

din Endor ca să vorbească cu Saul. Vedeți, el a vorbit cu Saul în limba ebraică, l-a auzit, i-a răspuns la întrebări și i-a spus ce se va întâmpla – duhul lui nu s-a schimbat, era tot profet.

Când duhul lui Ilie vine peste un om, el va acționa la fel ca Ilie: va merge în pustie și va iubi singurătatea, va urî comportarea imorală a femeilor, va fi împotriva organizației și nu va cruța pe nimeni... Așa va fi duhul lui; așa a fost de fiecare dată când a venit. Moise va fi aceeași persoană. Noi aflăm același lucru în Apocalipsa 22.8.

Prin deschiderea acestei Peceti, noi am putut vedea că sufletele de sub altar sunt grupul de evrei adevărați ale căror nume au fost scrise în Carte, și care au fost omorâți în timpul dintre moartea lui Hristos și plecarea sus a Bisericii, prin Eichman și prin toți ceilalți. Frații mei, dacă observați, conform Scripturii, aceste suflete puteau să strige, să vorbească și să asculte, deci aveau toate cinci simțurile. Ei nu dormeau în mormânt, inconștienți, ci erau foarte mult treji și puteau discuta, vorbi, auzi, și orice altceva. Este adevărat? („Amin”). Oh, ajută-ne!

Conform descoperirii care mi-a fost dată azi dimineață, chiar înainte de lumina zilei, de către Domnul Isus Hristos, aici este deschisă Pecetea a cincea deschisă, să meargă cu celelalte patru. El mi-a dat această descoperire prin harul Său. Acesta este harul Său pentru mine și pentru tine. Noi Îi mulțumim pentru aceasta și cu ajutorul Lui, intenționez să trăiesc mai aproape de El... cât pot de aproape, învățându-i pe alții să facă același lucru, până când Îl întâlnesc, împreună cu voi, în slavă, când toate lucrurile sunt terminate. Îl iubesc și vreau să spun că aceasta este după cea mai bună cunoștință a mea.

Eu cred cu adevărat, din toată inima mea, adevăratele descoperiri despre prima, a doua, a treia, a patra, și a cincea Pecete, sunt acum deschise pentru noi.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Deoarece El m-a iubit mai întâi...

Pe lemnul Calvarului.

Acum, în timp ce vedem această Pecete deschisă prin harul Său, pot spune plin de teamă de Domnul, că El a trebuit să-i orbească pe proprii Săi copii preaiubiți și să îi lase să moară, fiindcă așa cerea dreptatea Sa divină care îl judecă pe orice păcătos. Gândiți-vă la aceasta! Dreptatea și sfințenia Lui cer dreptate. O lege fără pedeapsă nu este lege pentru că nu are nici o putere. El nu poate lucra împotriva propriei Sale legi și să rămână totuși Dumnezeu.

Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a trebuit să devină Om. El nu a putut lua un înlocuitor, un fiu care nu era... un fiu obișnuit, pentru El. Dumnezeu a devenit amândouă, Isus a devenit și Fiu și Dumnezeu; aceasta a fost singura cale dreaptă pe care putea s-o urmeze Dumnezeu. Da, Dumnezeu trebuia să ia pedeapsa asupra Sa, deoarece nu ar fi fost drept dacă ar fi pus-o asupra unei alte persoane. Astfel, Omul Isus a fost Dumnezeu manifestat în trup, numit Emanuel.

Ca să Își poată lua o Mireasă și să salveze o mulțime pierdută de neamuri păgâne, El a trebuit să Își orbească proprii copii, și apoi să-i pedepsească în trup pentru ca L-au respins. Dar prin harul Său le-a dăruit haine albe.

Și dacă El a trebuit să facă aceasta pentru ca noi să avem o șansă, cum putem nesocoti această șansă dată în dragoste?

Dacă în seara aceasta este aici o persoană tânără sau bătrână, care până acum a nesocotit șansa care L-a costat atât de scump pe Dumnezeu, nu uitați că dacă primiți cu bucurie această șansă, vă este pregătită și vouă o haină albă. Atât cât știm, voi nu trebuie să fiți un martir, deși ați putea fi. Dacă Dumnezeu bate la inima voastră acum, de ce să nu acceptați aceasta? (fratele Branham bate de trei ori în amvon). Să ne plecăm încă o dată capetele.

Poate printre noi sunt persoane care doresc să Îl primească pe Dumnezeu pe baza Sângelui vărsat. El a suferit mai mult decât orice alt muritor. Nicio ființă muritoare nu ar fi putut să sufere în felul acela. Mâhnirea Lui a fost atât de mare încât sudoarea i s-a făcut ca sângele. Înainte să meargă la Calvar, din trupul Lui au curs picături de Sânge din pricina mâhniri și a inimii frânte pe care o avea pentru ceea ce avea de făcut. El a fost de acord să moară pentru mine și pentru tine, cu toate că ar fi putut renunța la acest pahar. Puteți respinge o asemenea dragoste?

Prin deschiderea acestor Peceți, ați putut vedea ce ați făcut voi și ce a făcut Dumnezeu pentru voi, iar dacă sunteți gata să vă predați viața lui Dumnezeu, El vă va smulge din mâinile antihristului în care sunteți acum. Dacă primiți oferta Lui, ridicați mâna și spuneți: „Dumnezeule, prin aceasta mărturisesc că primesc oferta Ta de har!” „Frate Branham, am nevoie de rugăciunea ta pentru că doresc să Îi rămân credincios pentru totdeauna.”

Ridicați mâinile, iar eu mă voi ruga. Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să te binecuvânteze! Fiți sinceri! Faceți lucrul acesta numai dacă sunteți sinceri. Primiți-L acolo unde sunteți și nu uitați că nu ați fi putut să vă ridicați mâna dacă nu v-ar fi spus Ceva s-o faceți, iar acesta nu este nimeni altul decât Dumnezeu Însuși.

Acum, după cum vedeți, Scripturile sunt desfășurate atât de perfect! Voi puteți vedea tot ce s-a întâmplat de-a lungul epocilor și în special în ultimii douăzeci sau treizeci de ani. Voi vedeți totul perfect adevărat. Voi puteți vedea că Scriptura spune cu exactitate tot ce s-a întâmplat și tot ce urmează în continuare. Pe baza credinței în lucrarea lui Hristos, spuneți chiar acum, în timp ce stați cu mâinile ridicate: „Din clipa aceasta sunt hotărât! Îl primesc pe Hristos ca Mântuitor personal și vreau ca tot restul vieții să trăiesc numai pentru El. Doresc ca Dumnezeu să mă umple chiar acum cu Duhul Sfânt.”

Dacă nu ați fost botezați în Numele lui Isus Hristos, vă așteaptă bazinul. Să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule, un mare număr de oameni au ridicat mâinile. Eu știu că Tu ești Același Domn Isus care a făcut ispășirea pentru noi, cu mulți ani în urmă.

Pentru că văd aceste Peceti descoperite, și pentru că în ultimii ani s-au întâmplat multe lucruri mari, cred din toată inima că ușa harului începe să se închidă și că Tu ești pe punctul să-ți iei poporul. În timp ce mai este loc, și o ușă deschisă, la fel ca în zilele lui Noe, Te rog să dai haine albe, haina lui Isus, acestor suflete scumpe care locuiesc încă în cortul acesta pământesc care urmează să fie dizolvat într-o zi, acestor suflete care dintr-o convingere interioară cred și vor să primească mântuirea Ta. Ei și-au ridicat mâinile după ce ne-a fost deschisă și Pecetea a cincea. Te rog deci, să le dai această haină albă a neprihănirii Isus Hristos, și îmbracă sufletul lor în ea, ca să poată sta înaintea Ta în Ziua aceea care este aproape, desăvârșiți, prin Sângele lui Hristos.

Doamne Dumnezeule, dacă nu sunt încă botezați în Numele lui Isus Hristos, potrivit descoperirii pe care ai dat-o cu privire la aceasta, și văzând că în Fapte 19, Pavel le-a poruncit oamenilor care au fost botezați chiar de Ioan Botezătorul, să fie botezați din nou în Numele lui Isus Hristos, ca să primească Duhul Sfânt, Te rog să îi convingi Tu cu privire la acest adevăr, și fie ca ei să Ți se supună.

Doamne, fă ca imediat ce ascultă și în supunere față de mărturisirea lor se botează în apă în Numele lui Isus Hristos, să fie umpluți cu Duhul Sfânt ca să Te poată sluji tot restul vieții lor. Ți-i încredințez în Numele Mielului jertfit al lui Dumnezeu, Isus Hristos. Amin. Amin.

Eu Îl iubesc, Îl iubesc

Deoarece El m-a iubit mai întâi

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Acum aş vrea ca voi, cei care aţi ridicat mâinile, să vă supuneţi poruncii Duhului, dacă doriţi să urmaţi îndemnul Cuvântului pentru un păcătos pocăit. Urmaţi-L în fiecare faptă, iar Dumnezeuul cerului vă răsplăteşte pentru poziţia voastră pentru El. Domnul să vă binecuvânteze!

Mâine seară, aduceţi-vă creioane şi hârtie, ca şi până acum. Cu voia Domnului, nădăjduim să fim aici la acelaşi oră, la şapte treizeci.

Rugaţi-vă pentru mine, ca Dumnezeu să îmi deschidă mâine Pecetea a Şasea, astfel încât să fiu în stare să v-o aduc aşa cum mi-o dă. Până atunci, să cântăm spre slava Lui, spre slava Aceluia care a murit în locul nostru şi ne-a răscumpărat.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi,

Şi a răscumpărat mântuirea mea

Pe cruce la Golgota.

- Amin -